

MYSEĽ OSLOBODENÁ PRE BOŽÍ BOJ

"Zbor Bálov oltár, ktorý patrí tvojmu otcovi a vytni posvätný strom, ktorý je vedľa neho. A vystav oltár Pánu Bohu svojmu na vrchu tejto pevnosti z toho materiálu".- Sud.6:25,26, Am.pr.

1. Akou slobodou obdaril Boh človeka? Znázorni to.

JEHOVA nie je Bohom poroby. Neväzní žiadneho zo svojich tvorov za železnými závorami. Neobmedzuje dokonca ani duchovný vývoj jednotlivca, ale dovoľuje myslieť, ktoré stvoril, slobodne myslieť. Neuviedol v súčnosť a jestvovanie telesných alebo duchovných robotov, ktoré by sa museli pohybovať mechanicky smerom podľa nariadenia, ale zaopatril svoje inteligentné stvorenie myslou, ktorá je nielen schopná rozoznať pravé od nepravého, ale môže si tiež slobodne voľiť ktorúkoľvek z oboch ciest. Nerozšíril túto slobodu voľby, sprevádzanú výstražnou radou, i na prvú dvojicu ľudí v Edene? A nejednali podobne aj jeho tlmočníci s národom Izraelským? "Za svedkov volám dnes proti vám nebesia a zem, že som ti predložil život i smrť, požehnanie i kľatbu. A tak si vyvolíš život, aby si žil ty i tvoje semeno, aby si miloval Jehovu, svojho Boha, aby si počúval na jeho hlas". Ale "...jestli je to zlé vo vašich očiach slúžiť Jehovovi, vyvolte si dnes komu budete slúžiť".-1.Moj.2:17; 5.Moj.3:19,20; Jozua 24:15 .

2. Ako sa stal satan väzňom, a ako vtiahol iných spolu so sebou do poroby?

Duchovný tvor, známy teraz ako satan-diabol, vyvolil si slúžiť sám sebe a stal sa zajatcom svojej vlastnej zlej pýchy a ctibažnej lakoty./Izai.14:12-14/ Podpichovaný týmito žalárnikmi svojej mysle, začal satan zbavovať slobody iných tvorov. Predstierajúc, že im zabezpečí väčšiu duchovnú slobodu, sputnal myseľ Evy a jej manžela uvrhol do žalára tým, že prostredníctvom Evy pôsobil na Adamové sebecké túžby. Od tej doby, väčšina potomkov onej prvej dvojice "ním boli ulovení, aby konali jeho vôľu"./1.Moj.3:3-6; 2.Tim.2:26/ Hoci ich telá zostali nespútané, satan "oslepil myseľ" ich tak, že v nich zavládla tma žalára./2.Kor.4:4/ A teraz chcú títo slepci, sami uväznení, vyhlasovať ľudstvu cestu k slobode. Slubujú im slobodu, ale sami sú otrokmi skazy, lebo človek sa stáva otrokom toho, čomu podlieha./2.Pet.2:19, Žil./ Ako nemohol sputnaný satan pri-niesť žiadnu slobodu Eve, tak nemôžu dnešní ľudia zotročení hriechnymi žiadosťami a zvrhlosťami hrať úspešne úlohu osloboditeľov. Slepí vodcovia aj ich slepí nasledovníci upadnú spoločne do jamy záhuby.-Mat.15:14

3. Kto nemôže otvoriť dvere k duchovnej slobode? Čo ich však otvorí?

Bez doslovných závor spútal satan mysle ľudí a chcejúc zabrániť, aby sa nikto nevylámal z tohto uväznenia, má mnohých viditeľných žalárnikov, ktorí strážia jeho duchovných väzňov. O diablovskom luciferovi je známe, že "svojich väzňov neprepúšťal domov", preto jeho žalárnici nemajú kľúče k otvoreniu ciel /väzenia/. Ba, oni sami "vzali kľúče poznania" totiž jediný kľúč, ktorý široko otvára dvere do duchovnej slobody! Ci nepovedal Ježiš? "Poznajte pravdu a pravda vás vyslobodí"? /Izai.14:17; Luk.11:52; Ján 8:32/ Pre život najdôležitejšou je pravda obsiahnutá v Slove Božom, v Biblii. Pochybuješ o tom? Keby pravdy Písma boli známe a keby sa na ne dbalo, nemohlo by byť rasových predsudkov, náboženskej nenávisťi, národnej hltavosti, nebolo by priestupkov mladistvých, ani zločincov dospelých, nebolo by medzinárodných vojen. Svet by bol zmenený, bol by tu nový svet. Pravda Biblie by oslobodila myseľ zo satanského väzenia a poskytla by jej nový výhľad, ktorý by ukázal, čo je skutočne pre ľudstvo dobré, príjemné a dokonalé. V lište k Rim.12:2 sa hovorí: "A neprípodobnujte sa tomuto svetu, ale sa premente obnovením svojej mysle, aby ste boli schop-

ní skúšať, čo je vôľa Božia, dobrá, ľúba a dokonala"!

4. Prečo je duchovná sloboda pre sluhu Božieho dôležitejšia ako sloboda telesná?

Je to teda pravda Biblie, ktorá učí ľudí spôsobilých vylámať sa s úspechom zo satanových žalárov, ktorá prinúti ľudstvo ku skoku z otroctva do slobody poznania pravého Boha a služby Bohu. Ak je myseľ slobodná, môže Boží ľud slúžiť Jehovovi, i keď ich telá hynú v žalároch, alebo trpia v koncentračných táboroch. Apoštol Pavol napísal zo svojho väzenia: "A chcem, aby ste vedeli, bratia, že to čo sa somnou udialo a deje, bolo viac na prospech evanjelia, takže sa moje putá stali zjavnými v Kristovi v celom pratoriume /cisárska stráž/ aj ostatným všetkým. A mnohí z bratov v Pánovi posmelení mojimi putami, ešte lepšie sa odvážili bez bázne hovoriť slovo Božie". /Filip. 1:12-14/ Myseľ oslobodená od omylov a od strachu z následkov a naplnená biblickými pravdami, dokáže bojovať božský boj, aby oslobodila iných pre službu Jehovovi.

5. Za akým účelom vyslobodzuje Boh ľudí z poroby satana?

Nebolo to v záujme slobody uctievania, keď Všemohúci Boh stíhal Egypt pustošivými ranami, aby oslobodil Izraelitov, podrobených faraonom? /2. Mojž. 5:1-9/ Keď asi o tisíc rokov neskoršie boli Izraeliti oslobodení z babylonského zajatia a vrátili sa do svojej vlasti, nestalo sa tak preto aby tam znovu zriadili svoju politickú nezávislosť ako národ, ale aby mohli byť znovu vybudovaný chrám v Jeruzaleme, a aby bolo obnovené pravé uctievanie Jehovu Boha. /Ezdr. 1:1-4; Izai. 61:1-6/ Podobne má byť použitá sloboda dosiahnutá poznaním Písma v dnešnej dobe ku službe Bohu. Ľudia, ktorí boli oslobodení počutím pravdy, mali by teda túto pravdu kázať, aby oslobodili iných tak, aby všetci, ktorí chcú, boli oslobodení uctievať Boha podľa jeho príkazu. A ak ste raz slobodní, zotrvať v tejto slobode, ako nám radí Písmo: "A tak teda stojte v slobode, ktorou nás Kristus oslobodil, a nepriahajte sa zasa do jarma rabstva". /Gal. 5:1/ To, že niektorí obstoja kým iní padnú, ukazujú nám prorocké udalosti, ktoré sa odohrali na Izraeli za dní, keď tento národ spravovali sudcovia.

POROBA ZAVINENÁ NEVERNOSŤOU

6. Aké pomery vládli za doby sudcov, pokiaľ ide o Bohoslužbu?

Obdobie sudcov bolo búrlivou dobou v dejinách Izraela. Vyznačovali sa vzostupom a úpadkom, neustálym nahor a dolu podľa ich poslušnosti a neposlušnosti. Keď Izraeliti prevzali zaslúbenú zem do vlastníctva, nevyhľadali odtiaľ ctiteľov démonov, ale podmanili si ich. Presne podľa Božej výstrahy priviedlo toto počínanie Izraelitov do osídliel pohanských náboženstiev. /5. Moj. 7:16/ Robili obyvateľom ústupky a spojovali sa s nimi, zabudli vyplieniť a zničiť nepravú bohoslužbu a nakoniec dostali sa sami do ich pút. Preto povedal Jehova Izraelitom o ctiteľoch démonov: "Budú vám ako trnie, a ich bohovia budú vám osídľom". Keď sa nechali zapliesť do osídla démonského náboženstva, "zapálil sa hnev Jehovov na Izraela, a vydal ich do ruky lupičov, ktorí ich olupovali a vydal ich do ruky ich nepriateľov". Napriek tomu však "vzbudzoval Jehova sudcov, ktorí ich vyslobodzovali z ruky ich zhubcov", ale keď sudca - osloboditeľ umrel, "navracali sa zase na cestu porušenia". Po každom vyslobodení a dosiahnutí vysokej úrovne pravého uctievania začali sa Izraeliti čoskoro zase bratať so svetskými ctiteľmi démonov a vrťkavý ľud zase prepadol otroctvu pohanského náboženstva. /Sudc. 2:1-23/ Nasledujúci text ukazuje, že práve taký bol stav vecí krátko pred tým, ako povstal Gedeon ako sudca.

7.8. Aký bol stav v Izraeli tesne pred sudcovstvom Gedeona a prečo to?

"A synovia Izraelovi činili to, čo je zlé v očiach Jehovových. A Jehova vydal ich do ruky Madiana za sedem rokov. A ruka Madiana sa zmocnila nad Izraelom. Pred Madianmi si spravili synovia Izraelovi jamy, ktoré sú po vrchoch a jaskyne i pevnosti. A bývalo, že keď poslal Izrael, prišiel hore Madián a Amalech i synovia východu a prišli na neho. A položiť sa proti nim táborom, kazili úrodu zeme až potiaľ, ako ideš do Gazy a nenechávali

poživnosti v Izraelovi ani ovce ani vola ani osla. Lebo prichádzali hore i so svojimi stádami i so svojimi stánmi a prichádzali v takom množstve ako kobyľky". - Sudc.6:1-5.

Izrael žal ovocie svojej neposlušnosti, ako ho Jehova vopred varoval: "A budete nadarmo siať svoje semeno, lebo ho zjedia vaši nepriatelia". /3.Mojž.26:13-16/ Aký skutok vykonali, "čo je zlé pred tvárou Jehovovou"? Jehova im povedal skrze proroka, ktorého ir poslal v odpoveď na volanie Izraela o pomoc: "Ja som vás vyviedol hore z Egypta, a vyviedol som vás z domu sluhov a vytrhnul som vás z domu Egyptanov i z ruky všetkých, ktorí vás utiskovali, a zahnal som ich zpred vašej tváre a dal som vám ich zem. A povedal som vám: Ja som Jehova, váš Boh. Nebudete sa báť bohov Amorejov, v ktorých zemi bývate. Ale ste neposlúchli môjho hlasu". /Sudc.6:8-10/ Jehova Boh ich vyslobodil z Egyptskej poroby a usadil ich v zaslúbenej zemi práve za tým účelom, aby im umožnil slobodne ho uctievať, oni však zneužili svojej slobody bohoslužby k vykonávaniu bálizmu. Toto diabolské náboženstvo sputnalo ich myseľ, a ich pohanskí utláčatelia tučneli z plodov ich telesnej práce.

9. Ako sú tieto pomery prorocké pre náboženský stav kresťanstva?

Toto všetko je prorockým dramatom, ktoré predtlačuje pomery v tomto stesť dvadsiateho storočia. Národy kresťanstva si prisvojujú meno Božie, a Kristovo a všeobecne sa má za to, že slúžia Jehovovi, a že sú oslobodení od hlúpych a poškrvnujúcich praktík pohanstva. Ale už len rýchly pohľad nám ukáže, ako je kresťanstvo nekresťanské, ako mnohé ich skutky sú zlé v očiach Božích, ako jeho príkazy zostali nepovšimnuté. I nábožensky je kresťanstvo zapletené do osídlel novodobého bálizmu. Pozorní skúmatelia starých náboženstiev vedia, že všetky základné náuky pochádzajú z Babylona, ktorý bol založený Chusom a Nimrodom, a že Bála možno sledovať spätne až k nim a že Nimrod je zodpovedný za dnešné ľudové pojetie diabla s rohami, chvostom a kopytami. Keď sa Nimrodov plán stavby veže nepodaril a národy boli zmätením jazykov rozptýlené, vzali si však so sebou svoje náboženské predstavy. To je dôvod, prečo rôzne falošné náboženstvá majú tak mnoho spoločného, pochádzajú z oného jedného pramena bálizmu. - Hislop "The Two Babylons" /Dva Babylony/, str. 21-40.

10.11. Kedy a ako bola do osídlel uctievania Bála zapletená sústava, ktorá sa teraz vyvinula v kresťanstve?

Ani novodobé kresťanstvo neuniklo tomuto osídlu uctievania Bála, lebo podobne ako učenia náboženstiev pohanstva, siahajú i mnohé jeho náuky až späť do Babylona. Písmo predpovedalo, že zlí ľudia zavedú po smrti apoštolov zhubné kacírstvo, a toto znečistenie dosiahlo svojho vrcholu v roku 325 po Kr., kedy cisár Konštantín zlúčil odpadnuté kresťanstvo s pohanstvom. Krátko na to, vošla do života rímskokatolícka cirkev, a keď sa o tisíc rokov neskoršie odštiepil od nej protestantizmus, vzal so sebou i on mnohé z týchto pohanských náboženstiev, a ich náuk. Tí, ktorí sa dnes držia toho, čo je známe ako "kresťanské náboženstvo" nie sú duchovne slobodní patrične uctievať Boha; ich myseľ je zapletená do siete moderných foriem bálizmu a je slepá pre pravé uctievanie biblické. Uvedieme niektoré citáty, ktoré ukazujú spoločný základ pohanstva a ortodoxných "kresťanských náboženstiev".

"Mnohé prevedenie pohanských obradov v kresťanské bohoslužby, ku ktorému došlo ku koncu štvrtého storočia, zpohanštili /ako sme tak povedať/ vonkajšiu tvárnosť a vzhľad náboženstva", - Dean Waddington: "Church History /Dejiny cirkve/.

12. Ako ukazuje Van Dykovo "Pápežstvo" pohanský pôvod katolíckych zvyklostí?

"Ctitelia Budhu v Burme, v Siame a v Číne ... majú svoje ostatky svätých a obrazy ako predmety najvyššieho uctievania, majú chrámy, ktoré stáli rozprávkové sumy peňazí, majú svojich svätých, kanonizovaných cirkevnými autoritami, majú knazov, ktorí si holia hlavy a slávnostne sľubujú čistotu, chudobu a poslušnosť; majú svoje voskové sviece, ktoré horia vo dne - v noci; majú tresty, ktoré sa ukládajú k pokániu, a dobrovoľné sebatrýz-

nenie; majú svoje nekonečné tradície a zveličené mravné rozlišovanie, ba majú i svoju spovednicu. Majú i pôstne obdobia, kedy očakávajú od všetkých ľudí, že sa budú živiť za štyri až päť týždňov len zeleninou a ovocím, majú svoje záslužné skutky, celibát, dobrovoľnú chudobu, vynútené zasvätenie, štedré dary chrámom, kláštorom a modlám. Ba dokonca aj ruženec, šmúru guličiek, používaných pri odhundrávaní modlitieb, o ktorom sa pápeženci domnievajú, že je to vynález zjavený obzvlášť svätému Dominikovi, je čiastkou posvätenej mašinérie zbožného budhizmu". Van Dyke: "Pope-ry" /Pápežstvo/.

13. Ako potvrdzuje kardinál Newman fakt, že rímsko-katolícka bohoslužba vznikla z pohanstva a démonizmu?

Dôverujúc v moc kresťanstva, odolal nakazeniu zlom a pretvoril skutočné nástroje a prívesky uctievania démonov pre potreby evanjelia, a v pocite, že tieto zvyky vznikli pôvodne z primitívnych zjavení a z prírodných pudov, hoci boli skazené; že by boli museli vynájsť, čo bolo treba, keby neboli použili toho, čo našli, boli vládcovia /rímsko-katolíckej/ cirkve od ranných dôb pripravení, keby sa naskytla príležitosť - prijať, napodobniť a schváliť existujúce obrady a zvyky obecného ľudu práve tak, filozofiu vzdelaných tried. Používanie chrámov, zasvätených jednotlivým svätým, a ozdobených príležitostne vetvami stromov, kadidlo, lampy a sviečky, zasľúbené obety po uzdravení z nemoci; svätená voda, útulky, sviatky, užívanie kalendárov, procesie, žehnanie polí, kňazské rúcha, tonsúra, svadobný prsten, obracanie sa k východu, neskoršie obrady a možno cirkevný spev a /piesen/ Kyrie Eleison, to všetko je pohanského pôvodu a posvätené prijatím do cirkve. -Kardinál Newman: "Essay on the Development of Christian Doctrine". /Úvahy o vývoji kresťanského učenia/.

14.15. Môže byť démonizmus posvätený prijatím do tzv. kresťanskej cirkve? A aké pomery v kresťanstve, podobné tým za Gedeona, podporujú tvoju odpoveď?

Kresťanstvo sa vo svojich náboženských náukách zaplietlo hlboko do pohanstva, hoci sa nazýva "kresťanským". Napriek niektorým náboženským vyznaniam nie je možno posvätiť démonizmus prijatím do ortodoxných kresťanských cirkví, ako nemohlo byť v Izraeli očistené uctievanie Bála. /2.Kor.6:14-17/ Pretože sa kresťanstvo odklonilo od pravého uctievania Jehovu, vyloženého v Biblii, nemá Božiu ochranu a jeho národy trpia duchovnou porobou a telesným útlakom. Ľud je dnes v podobnom postavení, ako boli Izraeliti pod Madianskými. Madiáni a ich spojenci zobrazujú satanových viditeľných zástupcov, ktorí sedia takrečeno ako jazdec s ostrahami na chrbáte národov, ktoré ich musia ničiť.

Politické, obchodné, náboženské a vojenské systémy vládnu a utláčajú masy ľudstva. Ako lupiči a vrahovia olupujú bezbranných a odnímajú im ovocie ich práce. Obecný ľud sa lopotí, aby vyrobil potravu, odev a príbytky, kým iní, ktorí nevyrobili nič, žnú úžitky tejto práce. Izraeliti si museli urobiť jamy, v ktorých si skrývali svoje plodiny, aby mali čo jesť. Dnes sa ľud uskromňuje a šetrí pre neistú budúcnosť, ale vládnuci činitelia uberajú z týchto úspor, z plátov a miezd nadmiernym vyberaním daní, ktorých sa používa nie na potrebné vydania v záujme ľudu, ako skôr na tučné platy jednotlivcov, na neužitočné plány a omyly vlády, ktorými sa plytvá. Veľkoobchod sa snaží zhrnúť všetok zisk neustálym zvyšovaním cien, a znižovaním akosti tovaru. Príživnícke falošné náboženstvá žobrajú a úlisne mamiť peniaze z ľudí, ktorí sa domnievajú, že tým slúžia Bohu, vskutočnosti však napomáhajú modernému bálizmu, ktorý je pravou príčinou tak mnohých ich ťažkostí. Rozčarovaní a utláčení volajú mnohí horkosťou k Pánovi vo svojom súžení; keď však príjde čo i len najmenšia úľava a dočasný úspech, zabúdajú na Boha, práve tak, ako to robili Izraeliti za doby sudcov.

"ZBORIŠ OLTÁR BÁLOV"

16. Aké posolstvo dostáva Gedeon a ako naň odpovedá?

Medzi Izraelitmi, ktorých volanie bolo úprimné, bol Gedeon. Vidíme ho po prvý raz v Ofra, kde mláti pšenicu, v lise a nie na otvorenom mlate, kde

by ho drancujúci Madiani ľahko spozorovali./Angl.B./ Má návštevu. Anjel Pána ho oslovuje "udatný mužu" a hovorí: "Idi v tejto svojej sile a zachrániš Izraela vytrhnúc ho z ruky Madiána. Či som ťa azda neposlal?" "Ó Pane, čím zachránim Izraela? Hľa, môj rod je najchatrnejší v Manasse-
sovi, a ja som najmenší v dome svojho otca", odpovedá Gedeon. Nenamýšľal si o sebe viac, ako sa patrilo, ale bol pokorný a skromného srdca. Bol však ochotný prijať nebezpečnú službu, ak si bude istý, že ho bude Boh podporovať. Preto žiadal znamenie, ktoré sa mu dostalo tým, že anjel vyviedol ohen zo skaly, ktorý strávil obetný pokrm, ktorý pripravil Gedeon.
- Sudc.6:11-24.

17. Čo urobil Gedeon rýchlo ako odpoveď na čie poučenie?

Jehova Boh neotálal použiť Gedeona, ako má postupovať, a Gedeon neváhal konať podľa tohto poučenia. Zpráva hovorí: "A stalo sa tej noci, že mu riekol Pán: Vezmi býka z hoviad, ktorého má tvoj otec, a síce toho druhého býka sedem ročného, a zboríš oltár Bálov, ktorý patrí tvojemu otcovi i háj, ktorý je pri ňom, vytneš. A potom vystavíš oltár Pánu Bohu svojmu, na vrchu tejto pevnosti z toho materiálu a vezmeš vybraného býka a budeš ho obetovať v zápalnú obeť na dreve posvätného stromu, ktorý si vytal. Vtedy vzal Gedeon desať zo svojich služobníkov a učinil, ako mu povedal Boh; a keďže sa veľmi bál čelade svojho otca a mužov mesta, neučinil tak vedne ale v noci". - Sudc.6:25-27, Am.pr..

18. Koho zobrazoval Gedeon a v čom sa podobalo postavenie takto zobrazených postaveniu Gedeona za návštevy anjela?

V tomto prorockom dramate zobrazoval Gedeon Ježiša Krista a ostatok pomazaných údov jeho tela. Za prvej sv. vojny a hneď po nej boli praví kresťania v postavení, ktoré sa podobalo Gedeonovmu postaveniu v dobe návštevy anjela. Ako Izraelitom v zaslúbennej zemi, bolo i im dané postavenie v ktorom mali slúžiť Bohu, a oni tiež rozšiali niečo semena pravdy, boli však nespôsobilí priviesť svoje kresťanské ovocie k plnej zrelosti žatvy. Boli poškrvnení niektorými zvyklosťami moderného bálizmu okolo seba, a takto zaslepení neprinášali posolstvo oným priamym a nekompromisným spôsobom, ako by to malo byť. Pozerali sa na vládcov sveta ako na "vrchnostenské moci", o ktorých píše k Rim.13., pôsobilo na nich čiastočné uctievanie tvorov a strach z človeka a ich kázanie nebolo tak otvorené a smelé, ako tomú malo byť. Utláčajúci ľudia sveta vykonávali nad nimi prísnu kontrolu, udržiavali ich v duchovnom obmedzení a mnohých uväznili, títo služobníci neboli vtedy slobodní pre Božský boj.

19. Ako pôsobil na pomazaný ostatok príchod Ježiša Krista k chrámu v roku 1918 ?

Potom prišiel v roku 1918 Ježiš Kristus ku svojmu chrámu, ako to bolo predobrazené anjelovou návštevou u Gedeona. Ich príkaz kázať bol im objasnený. Boli len malou skupinou, najmenšou medzi ľuďmi, pokiaľ ide o počet, vplyv, a podľa všetkého zdania nemohli nič vykonať. Ale pravdy, ktoré teraz osvietili ich mysle a odstránili všetko neporozumenie, im ukázali, že Boh je s nimi v ich diele, a oni náhle ožili vo službe kráľovstva, hoci nepriateľ sa domnieval, že títo uväznení a k smrti odovzdaní sú už akoby zničení. /Žalm 79:11; Izaiáš 42:7; Zjav.11:9-11/ Tento malý zbor kresťanov nadobudol teraz presvedčenie, že Božia moc pôsobí v ich prospech a naplnení novými pravdami, ktoré vyvierali z chrámu, zomkli sa k útoku na falošné náboženstvá, ktoré oslepovali ľudí dobrej vôle.

20. Ako používajú podľa príkladu Gedeonovho kresťania v Božej službe veci, ktoré sa kedysi používali k nevhodným obetám ?

Gedeon a jeho druhovia dali sa smele do boja proti bálizmu, zničili sochu Bálcov, rozštíepali posvätný strom a zmocnili sa býka, zasväteného Bálovi. Tieto veci, dotiaľ zneužívané, postavili teraz do služby Bohu. Z materiálu postavili oltár pre Jehovu, zabili vybraného býka a obetovali ho v zápalnú obeť Bohu, živiac plamene posvätným stromom, ktorý rozsekali. Podobne konali po prvej svetovej vojne znovu-oživení sved-

kovia Jehovovi, veci, ktoré si kedysi privlastňoval utláčajúci svetový systém, upotrebovali teraz v službe kráľovstva. V božej službe spotrebováva sa teraz čas a sila, ktoré boli kedysi premrhané. Hmotného majetku sa používa ku cti Jehovu Boha. /Prísl.3:9/ Slová kedysi náboženským spôsobom nesprávne používané, sú teraz obetované ako obeť chvály Bohu, ako obeť býci plne zasvätení Jehovovi ako celozápalné obeť. "Vezmime si so sebou slová a navráťte sa Jehovovi, povedzte mu: Odpusti všetku nepravosť a prijmi dobré a za pokojné obeť budeme obetovať juncov, svoje rty". "A tak obetujeme vždycky skrze neho Bohu obeť chvály, to jest ovocie rtov, chváliacich jeho meno". -Hoz. 14:2, am.prekl., Žid.13:15 am.

21. Ako zaobchádza kresťanská obeť chvály s moderným bálizmom a ako ho borí ?

Ako Gedeonova obeť Bohu strávila majetok bálav, tak kresťanská obeť chvály nakladá s náboženskými naukami. Keď kresťania citujú Ezechielové slová: "Duša, ktorá hreší, tá umrie", - tu hynie náboženská nauka nesmrteľnosti ľudskej duše. Keď uvádzajú Pavlov výrok: "Odplata za hriech je smrť" - mizne v prachu rozprávka o večnom trápení bezbožných. Keď opakujú Ježišové slová: "Otec je väčší ako ja", poukazujú za nepravdivé tvrdenie trinitárov, že Boh a Kristus sú si rovní. Nauka o trojici, že sú traja v jednom, podporuje ju len jeden text v starších Bibliách, teraz však skúmanie učencov dokázalo, toto za nepravdivé a tak sa tento text nevyskytuje viac v presných moderných prekladoch, bol tak rečeno vypálený zo stránok Slova Božieho. /Ez.18:4; Rim.6:23; Ján 14:28; 1.Jána 5:7/ Tieto a iné slová chvály, ktoré berú kresťania z Biblie a používajú ich vo svojom kázaní, vyvracajú falošné nauky dnešného organizovaného "kresťanského náboženstva". Tradičné vyznania a učenia kresťanstva, ktoré možno sledovať naspäť skôr k pohanstvu ako k Písmu svätému, sú borené v mysliach úprimných, poučených ľudí, nemajú väčšieho trvania ako mali bálavé modly a posvätné stromy potom, čo ich Gedeon a jeho pomocníci zrovnali so zemou.

22,23. a/ Ako sa javí v predobrazu a v protiobrazu význam mena Gedeon ?
b/ Ako sa stávajú v predobrazu a v protiobrazu protivníci k borení bálizmu ?

Gedeonovo meno znamená "drevorubač", "rubač", "bojovník". Voči nečistým nástrojom uctievania Bála bol Gedeon ako drevorubač a rubač, lebo ich vykoreňoval a vytínal a nekoršie jeho počínanie ospravedľňuje jeho meno vo význame "bojovníka". Väčší Gedeon, Kristus Ježiš, zjavuje sa z chrámu pravdy a súdy, ktoré, znižujú diabľov systém v mysliach jeho nasledovníkov, a tieto nasledovníci zúčastňujú sa vyhladzovacieho diela proti nevernému bálizmu tým, že tieto ničivé a rozbíjajúce pravdy podávajú iným. Ako to pôsobí na poslucháčov? Vodidlom nech je nám ohlas, ktoré vyvolalo predobrazné počínanie Gedeonovo: "A keď vstali mužovia mesta skoro ráno, videli, že hľa, rozborený bol oltár Bálov a háj, ktorý bol pri ňom, bol vyťatý aj že ten druhý býk bol obetovaný zápalnou obeťou na oltári, ktorý bol nanovo zbudovaný. A vraveli jeden druhému: Kto to urobil? A keď sa dopytovali a hľadali, riekli: Gedeon, syn Joasov, to urobil. Vtedy povedali mužovia mesta Joasovi: Vyveď svojho syna, nech zomrie, lebo rozbil oltár Bálov a pretože vyťal háj, ktorý bol pri ňom". Sud. 6:28-30, Am.pr.

Nepochybne boli tieto mužovia medzi tými, ktorí predtým volali vo svojom súžení k Pánovi. Pravdepodobne počuli odpoveď, ktorú im poslal Boh skrze svojho proroka, ktorý povedal Izraelitom, že ich odpadnutie k bálizmu je príčinou ich ťažkostí. Keď bol však koren ich bolesti napadnutý vzbúrili sa proti tomu, ktorý ho odkryl. Chceli mať viac toho, čo ich trápilo. Nedokázali čeliť situácii rozumne a logicky, ale v pravom duchu davu žiadali bez rozmyšľania život Bálovho odhaliteľa. Keď dnes svedkovia Jehovovi odhaľujú, že ortodoxné náboženstvo je pohanského pôvodu a odporuje Slovu Božiemu, a tak borí falošné náboženstvo v mysliach niektorých poslucháčov, tu iní spustia rey proti Božím služobníkom, žiadajúc ich zatknutie. Chcú, aby boli uvaznení, búrnia sa proti nim, ba idú tak ďaleko, že žiadajú život služobníkov Božích a niekedy im ich aj

vezmú. Občas sa svetskí vodcovia náboženstva a politiky dožadujú viac toho, čo ich trápí, a volajú, že je treba viac náboženstva. Preto keď príde v Armageddóne na nich prudké súženie, potom nech volajú o oslobodenie k svojim bohom pohanského pôvodu, ktorých si vyvolili, a nie k Jehovovi. - Sudcov 10:14.

24. Čo dokazuje ľživosť uctievania Bála, ako starého tak aj novodobého?

Gedeonov otec Joas postavil sa proti počínaniu davu s týmito slovami: "Či sa vy budete pravotiť za Bála? Či ho vy budete chrániť? Ten, kto by sa pravotil za neho, nech zomrie do rána. Ak je Bohom, nech sa teda pravotí za seba, lebo jeho oltár bol rozborený!" Ale Bál nemohol odpovedať za seba, a podobne ani novodobí bálizmus nedokáže obhájiť svoje nauky proti jasným pravdám Biblie a nemôže logickými argumentami odporovať svedectvu, ktoré proti nemu vynášajú svedkovia Jehovovi. Kresťanská vierá sa dokazuje skutkami, bálizmus sa vyvracia nedostatkom dobrých skutkov. Preto Gedeona "nazval...toho dňa Jerobálom, povediac: Nech sa s ním pravotí Bál, keď mu rozboril jeho oltár". /Sudc.6:31,32/ Tento oltár patrila Joasovi a predsa Gedeon sa nedomnieval, ako to činia tak mnohí dnes, že náboženstvo ich otcov je dosť dobré pre nich. Joas bol ochotný zmeniť svoje uctievanie, len čo sa dokázala bezmocnosť jeho Boha.

25. Prečo je tak potrebné odstrániť uctievanie démonov, kým sa nám môže dostať od Jehovu podpory a jeho požehnanie?

Preč teda s každým falošným náboženstvom, ktoré drží myseľ ľudí v pútach, potláča a oslepuje ich duchovné schopnosti, takže nemôžu zbadáť pravé uctievanie Boha! Dolu s Bálovým oltárom, s jeho obrazmi, posvätnými stromami a obeťami! Boh by nebol oslobodil Izraela, dokiaľ mal Bál ich dôveru v oslobodenie. On vyslobodzuje len vtedy, ak niet cudzieho Boha medzi jeho ľuďmi. /Iz.43:12/ Kým Jehova zakročil proti lúpeživým madiánskym hordám za Gedeona, bol Bál zvrhnutý a úprimní ľudia boli očistení od jeho poškrvnenia. Tak i v protiobrazu: Kým vyslal Jehova svojich svedkov k smelému útoku proti diablovému systému, pohnul ich, aby sa podrobili duchovnej očiste pod dohľadom väčšieho Gedeona, Ježiša Krista v chráme, aby mohli "obetovať Pánovi obeť v spravodlivosti". - Mal.3:1-5 angl.B. 1.Petra 4:17.

Zvolávanie nebojazlivých

26. Čo bol nepriateľ dosť chytrý pochopiť a ako dľa dľa toho jednal?

Neposlúchanie Boha priviedlo Izraelitov do stavu skutočného zajatia, poslušnosť bola kľúčom, ktorý mal otvoriť väzenia a vyslobodiť ich, aby vyhnali utlačateľov. Odstránenie služby Bálovi bolo prvým potrebným krokom na ceste späť k pravému uctievaniu. Pohanskí plienitelia zeme boli dosť bystrí, aby to pochopili a aby postupne proti bálizmu rozpoznali prvé znamenia dohovoreného povstania proti ich obvyklému pustošeniu zeme. V tejto kritickej dobe spojili všetci utlačatelia svoje sily, najmenej 135 000 mužov a ich hordy sa rozšírili na brehoch Jordánu, prekročili Jordán a hnali sa do srdca Izraela, do úrodného údolia izraelského. Tam sa rozložili nepriatelia v široký tábor vyzbrojení tak, že mohli premoť akýkoľvek odpor, ktorý by mohol povstať proti nim. Sud.6:33; 8:10.

27. Ako čelil Gedeon tejto väčšej hrozbe a ako sa staral o Božiu podporu?

Zpráva zhruba opisuje, ako bol Gedeon duchom Božím povzbudený, aby čelil tomuto vpádu vyhlásením poplachu; aby vyslal poslov do určitých zemí a zhromaždil vojsko, ktoré by sa postavilo na odpor voči votrelcom; ako hľadal ďalšie uistenie od Boha, že Jehova bude s nimi v boji a zachráni Izraela; a ako toto uistenie dostal tým, že Boh spôsobil, aby sa rosa usadila raz na runu, kým okolná pôda zostala suchá a potom zasa na zemi sa usadila a runo ostalo suché. Skôr urobil Gedeon skúšku, aby sa uistil Božím vedením, keď prišiel anjel; ten skontroloval dva razy, aby sa ubezpečil o správnosti svojho postavenia. "Potom vstal Jerubbal, to jest Gedeon, skoro ráno i všetok ľud ktorí bol s ním a rozložili sa táborom pri studni Chareda a tábor Madiánov bol mu od severa, od vršku More na tej doline". - Sudcov 6:34; 6:40; 7:1.

28. Aké zákonité skúšanie Gedeonových síl nariadil teraz Boh a prečo ?

Iba 32 000 Izraelitov bolo v horách, zatiaľ čo nepriateľské zástupy boli v počte 135 000. A tak dal Jehova Boh Gedeonovi prekvapujúci rozkaz: "Priveľa mužov je s tebou, aby som vydal Madiánov do vašich rúk". Izrael by sa mohol pýšiť predomnou hovoriac: moja vlastná ruka dobyla víťazstvo. Poď, vydaj toto prevolanie k ľudu. Všetci, ktorí majú strach a sú nerozhodní musia ísť domov". /Sud.7:2,3, Moffat/ Teraz nežiadal o skúšku Gedeon, aby poznal správnosť svojho postavenia, alebo aby sa uistil Jehovou podporou, ale sám Boh vykonal oddelovanie k boju zhromaždených mužov. Nastrašeným sa povedalo, aby išli domov, čím 22 000 opustilo bojový šik. 10 000 mužov zostalo pri studni Charoda, ktorej meno znamená "trasenie, chvenie". Presila proti Izraelovi ktorá bola dovtedy 4:1 zmenila sa tým na 13:1. Jehova konal múdre podľa svojho zákona. "A ešte toto budú hovoriť stotníci, hovoriaci k ľudu a povedia: Kto je tu taký, ktorý sa bojí a ktorého srdce sa laká? Nech ide a navráti sa do svojho domu, aby nezmaľatneli srdcia svojich bratov, ako je zmaľatnené jeho srdce"-5.Moj.20:8

29. Čo sa stalo, aby sa splnilo predobrazné zhromažďovanie Madiánov proti Gedeonovi a jeho skúšanie Božej podpory ?

A ako je tomu pri splnení týchto častí prorockého dramatu? Po dosadení Ježiša Krista na trón, po jeho príchode ku chrámu a po očistení pomazaného ostatku na zemi, dala sa satanova organizácia do boja proti zvestovateľom kráľovstva. /Zjav.12:17/ Niekoľko proroctiev predpovedá, že v tej dobe sa ľudia a národy vzbúria a spoja svoje sily, aby sa protivili svedkom, teraz duchovne oslobodených od mnohých falošných náboženských prestáv, ktoré znemožňovali ich službu Bohu. /Žalm 2 a 83; Iz.8:9-12; Zjav. 11:17,18/ Hoci početne väčší ako zástup Gedeonov, musia pomazaní svedkovia Jehovovi spoliehať sa na pomoc Božiu, sami od seba nemôžu vykonať nič. Preto neustále skúmajú svoje postavenie, skúšajú samých seba, bádajú v Písmach aby sa uistili, že ich kázanie zostáva v súlade s nimi, vyhliaďujú po dôkazoch Jehovovho vedenia a požehnania a zostávajú bdeli, aby mohli využiť akékoľvek Božské pokarhanie, alebo napomenutie k svojmu prospechu. Ako Gedeon znova a znova kontroloval, tak i oni neustále skúmajú svoje postavenie pred Bohom, keď pokračujú v diele. 2.Kor.13:5; 1.Tesal.5:21; Židom 12:5-11.

30. Ako pôsobí dnes strach, aby mnohých oddelil od kresťanského zhromaždenia ?

Svedkovia Jehovovi kážu po celej zemi a pozývajú iných, aby sa zhromažďili k nim. Mnohí poslucháči súhlasia v srdci s ich posolstvom proti pokryteckému náboženstvu, avšak odmietajú pripojiť sa. Iní súhlasia a zhromaždia sa ako oných 32 000 Izraelitov. Ale na týchto zhromaždeniach poznajú, že tu ide o boj, vidia nepriateľské zástupy, zoradené proti svedkom, poznávajú, že príde prenasledovanie na tých, ktorí sa postavili na stranu Jehovu Boha a po krátkom čase, kedy navštevovali zhromaždenia, odídu od skupiny nebojazlivých, Nemajú dokonalú lásku k Bohu, ktorá vyháňa naša všetku bázeň a preto ich strach z ľudí zapletie do osídíel a zdeseenie zviaže ich myseľ do pút. Zhromaždenie, v ktorom prúdia vody pravdy, stanú sa pre nich miestom trasenia a chvenia tak, ako studňa v Choróde pre oných 22 000 Izraelitov. Dajú prednosť dobrému postaveniu v spoločnosti pred dobrým postavením pred Bohom, ako urobili predáci za dob Ježišových: "No, zároveň aj mnohí z kniežat uverili v neho, ale pre farizeov nevyznávali, aby neboli vyobcovaní zo synagog, lebo milovali slávu ľudí viacej, ako slávu Božiu". /Ján 12:42,43/ A tak ich slabučký pokus o uniknutie z vezniacich systémov satana končí tým, že stratia odvahu, opustia zhromaždenie a vrátia sa do zajatia. - Prísl.29:25; Mat.5:10-12; 2.Tím.3:12; Žid.10:25; 1.Jána 4:18.

Oddelenie lenivých od horlivých

31 - 33 Ako bolo Gedeonovo vojsko ďalej zmenšované a prečo ?

Jehova vykonal túto skúšku, aby vyplienil bojazlivých. Urobil to tak, že zjavil pravdu, ktorá odhalila dopredu že bude treba boj a že diablová

organizácia má byť verejne odkrytá, toto odhalenie potom vyvolalo strach. Pravda oddelila od stáda oviec tých, ktorí by nešli odvážne za svojim vodcom Ježišom Kristom. Obetovala množstvo v záujme jakosti, ale ďalšími zjavenými pravdami mali byť preriedené rady ešte viac, ako predobrazilo to, čo sa stalo Gedeonovej armáde v počte 10 000.

"A Jehova riekol Gedeonovi: Ešte je toho ľudu primnoho. Zaveď ich dolu k vode, tam ich skúsím. A stane sa, že o kom ti poviem: Tento pôjde s tebou ten pôjde s tebou a každý, o ktorom ti poviem: Tento nepôjde s tebou, ten nepôjde. Vtedy zaviedol ľud dole k vodám, a Jehova riekol ku Gedeonovi: Každého, ktorý bude chlípať vodu svojim jazykom ako chlípe pes postavíš osobitne, a každého, ktorý si kľakne na svoje kolena piť, tiež osobitne. A bol počet tých, ktorí chlíпали svojou rukou, nosiac vodu k ústam, 300 mužov. Všetok ostatok ľudu pokľakli na svoje kolena, aby pili vodu. A Jehova riekol Gedeonovi: Tými 300 mužmi, ktorí chlíпали vás zachránim a dám Madiána do tvojej ruky. A všetok ostatný ľud nech odíde každý na svoje miesto"! - Sudcov 7:4-7.

Presila proti Izraelovi dostúpila 450:1. Čo mohla táto hrstka vykonať proti 135 000 nepriateľským bojovníkom? Sama od seba istotne nič. Oslabodenie, ktoré by teraz prišlo skrze týchto, určite by sa nemohlo pripočítat k ich početnej sile. Nikdy sa nemohli neskoršie nafuknúť pýchou a pochváliť sa: "Moja vlastná ruka dobyla víťazstvo". Nie Bál, ktorý bol zvrhnutý a vykorenený, ani ich oslabené a preriedené šíky, ale jedine Jehova Boh to bol, ktorému sa malo pripočítat každé budúce víťazstvo!

34. Aké pomery vytvorili rozumný podklad pre skúšku pitím?

Ale prečo bolo odmietnutých a poslaných domov 9 700 mužov, ktorí si kľakli ku pitiu? Snadno sa dá súhlasiť s tým, že strach bol dobrým dôvodom pre vylúčenie oných 22 000 mužov, ale aký zdravý a rozumný podklad mohla mať táto skúška pitím? Spomenme si, že Gedeonovo mužstvo bolo v okolí nepriateľského tábora, že protivníci boli v dohľade na obzore a že bitka bola predo dvermi. Nevyžadovali pomery bdelosť a ostražitosť? A koľko toho môže vidieť človek, ktorý sa skloní alebo si ľahne tvárou k zemi, aby chamtivo hltal vodu, zabúdajúc na svoje okolie? Neprejavilo oných 9 700 mužov bezstarostnosť, nebdalosť, ľahostajnosť, nedostatok pochopenia pre vážnosť situácie, keď poľahčili svojim nohám a pohodlne sa sklonili, aby mohli ukojiť svoje osobné potreby? Tak je, a podobne prejavilo oných 300 opačne, dobré vlastnosti, keď ponechali nohy na zemi a potrebnú vodu si nosili rukami k ústam, naberajúc do priehrástia, pričom mali hlavy hore a oči uprené do predu k udalostiam, ktoré sa rýchlo blížili k svojmu vyvrcholeniu. Hasili smäd, ale nezabudli na boj.

35. Kto sú dnes symbolické napájadlá pre mnohých, a ako podporuje Biblia tvoju odpoveď?

A aký je prorocký význam toho? Písmo poskytuje hojnosť dôkazov, že voda predstavuje životodarné pravdy od Jehovu. Také výrazy, ako studnica spasenia, pramen živých vôd, potoky života a očistenie "obmytím vody v slove" sú len niektoré príklady. /Iz.12:3; Jer.2:13; Ez.47:1-12; Ámos 8:11; Ef. 5:26; Zjav.22:1,17/ Z týchto vôd pravdy pijeme nielen súkromne vo svojich domoch, ale mali by sme piť i vo spoločných zhromaždeniach. Takéto zhromaždenia sú napájadlami pre mnohých; a v dramate, o ktorom tu uvažujeme, bola pri pití zhromaždená celá skupiny. Novodobá skúška pitím sa teda prejavila na zhromaždeniach svedkov Jehovových.

36. Ktorá trieda bola predtíenená onými 9 700, ktorí zlyhali v skúške pitím v dobe Gedeona, a kedy sa to obzvlášť prejavilo?

Oných 22 000 doľakaných nezdržalo sa veľmi dlho okolo studne Charód, aby si uhasili smäd, ale oných 9 700 to učinilo. Mnohí prídu dnes na jedno alebo dve zhromaždenia a sú vydesení vyhlídkou na službu a prenasledovanie skôr, ako skutočne ochutnajú vody pravdy, ale iní chodia ďalej a vpíjajú do seba posolstvo. Navštevujú zhromaždenia, poľavujú svojimi nohám a zaujímajú pohodlné a nenútené pozície, tešia sa z harmonických výkladov obťažných textov Písma, ktoré im znejú v ušiach ako krásna hudba, a vpíjajú do seba popisovania požehnaní v novom svete, ktoré im

pripadá ako ľúbi spev; nechcú však vyludzovať túto krásnu hudbu pre iných, nemienia spievať tieto ľúbezné piesne do uší iných, nechcú používať svoje nohy pri vydávaní svedectva iným, alebo otvárať oči pre službu a postaviť sa proti nepriateľovi do poľa./Ez.33:30-33/ Ich program rozšírenia je čiste sebecký. Chcú rozšíriť len svoju vlastnú hlavu, nafuknúc sa poznaním bez toho, žeby získali porozumenie; nahromadiť pravdu pre seba samých ako lakomec zakopáva zlato. Táto trieda predtietená onými 9 700 za Gedeona, prejavila sa zvlášť okolo roku 1920, kedy tak mnohí boli zapletení do osídien vyvinovania "charakteru", ktoré malo na mysli len svoju vlastnú osobu a kedy len málokto videl i potrebu poľnej služby. Keď nutnosť služby v poli bola znovu zdôraznená na zhromaždeniach, bola táto pravda pre mnohých priveľmi tvrdá, a preto ju neprijali a vypudila ich zo zhromaždení ľudu Jehovovho. Prísl.4:5,7; Ján6:60-66; 1.Kor.8:1.

37. Ako prejavujú iní svoj úmysel a bdelosť na zhromaždeniach, čím sú podobní oným 300 v dramate ?

Ako úplne iní je postoj protiobrazných 300, keď navštevujú zhromaždenia! Oni musia piť, a pijú, ale pre nich nie je posolstvo len krásnym nedelným kázaním ktoré by poštekľilo uši a zabudlo by sa; nie je krásnou hudbou, ktorá vniká jedným uchom a druhým uniká, nie je ľúbeznou piesňou, ktorá by ich ukolísala do vidín v Novom svete. Keď sa na zhromaždeniach radujú z poučných skúseností alebo praktických názorných predvedení je ich myseľ tak rečeno na postrieške, ako by mohli tieto ppučenia použiť vo svojej vlastnej službe. Keď sa v zhromaždeniach študuje Strážna Veža a sú uvádzané dobré biblické články, radujú sa nielen sami z týchto správ, ale uvažujú, ako by toto poznanie použili vo svojom vlastnom svedeckom diele. Sú činitelia slova, a nielen poslucháčmi./Jak,1:22/ Naplňujú sa vodami pravdy, ktoré tečú v týchto zhromaždeniach, ale pri tom majú oči a uši otvorené pre príležitosť služby, v ktorých môžu tieto pravdy nechať prúdiť k iným. Zatiaľ čo sa sami učia, rastie v nich túha hovoriť k iným, a vytvára vnútorné nutkanie, ktoré sa nakoniec blíži k bodu prasknutia; tu sa im ulľavuje tým, že otvoria rty a dovoľia unikáť zo seba posolstvo pre radosť iných, ako to robil Elihu. - Job 32:17-20.

38. Ako sa menšili rady pomazaných svedkov v 20 rokoch? Prečo však nebol ich nepatrný počet príčinou stratiť odvahu ?

Skúšky ktoré pôsobili neustávajúce pravdy a súdy z chrámu, čistili a prepaľovali v dvadsiatich rokoch tohto storočia pomazaný ostatek, až bolo ponechané len maličkosť z týchto, ako neotrasiteľných, vyskúšaných a osvedčených, nebojazlivých a nežištných, bdelych bojovníkov, silných "v Pánu a mocí jeho sily"./Iz.6:5-7; Zach.3:1-5; Ef.6:10/ Malý zástup svedkov Jehovových porovnaný s hordami nepriateľov, ktorým je treba sa postaviť naproti, ale množstvo nerozhoduje vo víťazstve, ak je Jehova na strane tých, ktorých je málo./1.Sam.14:6; Luk.19:40; Rim.8:31/ Vývoj udalostí ukázal pravosť tejto zásady za dni Gedeonových; udalosti protiobrazné ju dnes potvrdzujú.

Prečo je myseľ oslobodená

39. Prečo sa vtedy väčšina pohoršovala a protivila úsiliu o duchovnú čistotu a prečo tak činia aj dnes ?

Skôr ako sa pustíme do rozprávania vo svetle Písma o skutočnom boji a do srovnávania udalostí s protiobrazným splnením, chceme trochu času venovať úvahám o dramate až do tejto chvíle. Všetci Izraeliti boli v stave nečistoty v očiach Božích, lebo uctievali Bála. Boli skutočne sužovaní ukrutnou okupačnou mocou. Vo svojej tiesni volali k Pánovi, ktorý odpovedal vyslaním proroka a anjela a vzbudením sudcu osloboditeľa. Väčšina sa postavila na odpor posolstvu, poslanému skrze proroka a chcela násilníckym davom zabiť sudcu, ktorý bol vyburcovaný návštevou anjela. Im bol milší populárny bálizmus ako pravé uctievanie; podobne je i dnes v obľube ortodoxný, ale falošný druh kresťanského náboženstva a rýdze biblické pravdy, ohlasované sved. Jehovovými, dráždi dav k násilnostiam.

40. Ako je pomazaný ostatek pripravený k boju, a akej nerozumnosti sa vystríha ?

Ale verný Gedeon a jeho muži zvrhli Bála, rozoslali výzvu zhromaždiť sa pripravili svoje mužstvo vylúčením bojazlivých a sebeckých lenochov a ostražite sa chystali k činu. Dnes existuje podobná skupina, pomazaný ostatek. Tí boli pripravení k boju tak, že zo svojich myslí vypudili falošné náboženské ceremónie a nauky, že boli duchovne vyslobodení z moderného bálizmu a tak bola ich myseľ otvorená prijať pravdy z Božieho Slova a od väčšieho Gedeona v chráme. Neprestávajú sa zhromažďovať a nevracajú sa k bálizmu. Lótova žena sa ohliadla späť na Sodomu, Izraeliti sa na púšti ohliadli na mláky, a pes k svojmu vývratku; ale kresťan a vyslobodený z novodobého bálizmu sa nevracajú, neobzerajú späť, keď položili ruku na pluh kráľovskej služby.-1.Mojž.19:26; 4.Moj.11:4-6, 18-20; 2.Pet.2:20-22; Luk.9:62.

41,42. Ako používajú pravdu duchovne slobodní svedkovia, ako to symbolicky ukazuje Biblia ?

Soslobodenou myslou naplnení pravdou, ktorá človeka oslobodzuje, šli a dosiaľ vychádzajú týto svedkovia oslobodzovať iných. Robia prielomy do väzení. Slová, ktoré sú ostrejšie ako dvojsečný meč a ktoré môžu oslobodiť myseľ zviazanú diabolskými putami; Meč ducha bodá a reže, vody pravdy zaplavujú skrýše omylov, pravda tvrdá ako krupobitie strhuje útočište lži, ako bič znepokojuje a straší klerikálnych žalárnikov, neschopných zakryť svoju podvodnú bohoslužbu, oheň pravdy stravuje náboženské plevy a ako kladivo rozrážajúce kamene drtí naukove kamene úrazu, o ktoré zakopnú tak mnohí, keď sa pokúšajú ísť cestou pravého uctievania. Ako to povedali proroci Izaiáš a Jeremiáš:

"Akamenec odprace útočište lži a skrýš zaplavia vody...a keď pôjde bič, ktorý sa bude valiť ako záplava, ten vás zašliape; kedykoľvek sa povolí, vše vás poberie, lebo sa bude valiť každého rána vo dne i v noci a stane sa, že iba sám strach spôsobí rozumieť počutej zvesti, lebo loža bude prikrátka na to, aby sa mohol človek vystrieť, a prikryvka bude priúzka, než aby sa mohol prikryť"./Iz.28:17-20/ "Prorok, u ktorého je sen, nech rozpráva sen, ale ten, u ktorého je moje slovo, nech hovorí moje slovo v pravde. Čo má pleva spoločného so zbožím? hovorí Jehova. Či nie je moje slovo ako oheň? hovorí Jehova, a ako kladivo ktoré rozráža skalu"? Jer.23:28,29; Iz.62:10; Ef.6:17; Žid.4:12.

43. Čo ešte inak vykonáva pravda okrem borenia novodobého bálizmu ? A ako by mali nasledovníci Kristovi túto pravdu vyhlasovať ?

Pravda o pohanskom pôvode a o báliskych vlastnostiach náboženských nauk kresťanstva oslobodzuje od nich myseľ poslucháča, vyvracia ho a strhuje z kresťanského postavenia, ktoré kedysi zaujímali myseľ dotyčného človeka. Ale biblická pravda robí viac ako len plieni a kazí, hubí a borí, ako ukazuje príkaz, daný Jeremiášovi:"Vidže, ustanovil som ťa tohoto dňa nad národami a nad kráľovstvami, aby si plienil a boril, hubil a búral, staval a sadil"./Jer.1:10/ Ako Gedeon budoval pravé uctievanie po zvrhnutí bálizmu, tak dnes sadí a stavia pomazaný ostatek správne učenie, keď napred odpratal trosky náuk domnelého pokresťanšteného pohanstva. Pri vykonávaní tejto služby mali by sa Kristovi nasledovníci vyhýbať všetkým nerozumným špekuláciám a svárom, mali by byť mierni, pokojní a presvedčiví, aby učiac sa mohli znovu nadobudnúť duchovnú slobodu, vyrvanú im satanom. "Ale bláznivé a nevzdelávateľné otázky odbyvediac, že plodia zvady. A sluha Pánov sa nemá vadit, ale má byť prívetivý ku všetkým, schopný učiť a zničiť i zlé, a ktorý v krotkej tichosti karhá tých, ktorí sa protivia, ak by im snád dal Boh pokánie poznať pravdu a aby zase vytriezveli a vymanili sa z osídla diabľovho ktorí sú živí lapení od neho robiť jeho vôľu".-2.Tim.2:23-26.

44. Prečo boli svedkovia Jehovovi duchovne oslobodení ? A ako sú vybrojení pre splnenie tohto účelu ?

Pre tento zbožný boj v záujme oslobodenia boli svedkovia Jehovovi sami duchovne oslobodení. Pravdu, ktorá ich oslobodila musia používať k oslo-

bodeniu iných, ako ukazuje podobenstvo o hrivnách./Luk.19:11-27; Matúš 5:14-16/ Bojujú ako vojaci Kristovi, znášajúc protivenstvá a nezapletajúc sa do svetských záležitostí. /2.Tim.2:2-4/ Vyzbrojení nie telesnými zbraňami, ale biblickou pravdou, dokážu preboriť duchovné žaláre a pevnosti a rozbiť všetky argumenty a prekážky, postavené do cesty viditeľnými žalárnikmi, tak sú mysle kedysi spútané satanom, zajaté v poslušnosť Krista a Boha. "Lebo chodíme v našom tele, ale nevojíme podľa tela, lebo zbrane nášho vojania nie sú telesné, ale mocné v Bohu na borení pevností, ktorí boríme úmysli a každú vysokosť povyšujúcu sa proti známosti Božej, a zaujíname každú myseľ a rozum do poslušnosti Krista". -2.Kor.10:3-5.

45. Ktoré otázky zostanú vyhradené pre ďalšie vydanie ?

Keď sa obzrieme späť na starobylé prorocké dráma o Gedeonovi a jeho malom zástupe 300 mužov, keď ho sledujeme do boja proti nepriateľovi, ktorý sa hemžil v údolí Izraela ako kobyľky, nájdeme tam predobraz kresťanského boja, ktorý používa telesných zbraní? Bude výsledok bitky za dní sudcov možno porovnať k výsledkom boja kresťanov v týchto posledných dňoch satanovho sveta? Fakta odpovedajúce na tieto otázky prinesieme v ďalšom vydaní.

---- 888888 ----

VÍŤAZSTVO VENOVANÉ JEHOVOVEJ CŤI

"Kričali: Meč Jehovov a Gedeonov! A postavili sa každý na svojom mieste vókol tábora". Sudcom 7:20,21,Kral.B .

1. Kedy je múdrosť zvlášť lepšia než vojenné zbrane ?

JEHOVA je Boh vojny, ktorý nepozná porážku. Žiaden jednotlivý nepriateľ ani žiadne spojenie s-prisahancov nemôže postaviť do poľa tolko síl, aby sa mu vyrovnali. Žiaden odporca v celom vesmíre nemôže ho prekonať vo vojnovej stratégii. Jeho múdrosť je také nevyrovnateľná, že so silami, ktoré sú až smiešne nepatrné, vie rozprášiť mocné armády. Pre svoju múdrosť v prekonávaní nepriateľov obratnými ťahmi nepotrebuje sa dovolávať svojej všemohúcnosti, aby si vydobil víťazstvo. Ak pochádza z hora, tak je lepšia ako vojenné nástroje. -Kaz.9:18.

2. Prečo môžu svedkovia Jehovovi dosvedčiť, že múdrosť je lepšia než zbrane a sila ?

Praví kresťania, známi ako svedkovia Jehovovi, môžu túto pravdu dosvedčiť. Oni sa dávajú viesť múdrosťou, ktorá pochádza z hora a preto majú za sebou neprerušovaný rad víťazstiev nad svetskými národami mohutne vyzbrojenými najnovšími vojnovými zbraňami. Na nich vzťahujú sa Pavlové slová: "Zbrane nášho vojania nie sú telesné, ale mocné Bohu na borení pevnosti"./Jak.3:17; 2.Kor.10:4/ Či môžu azda utrpieť vojnový úraz, keď sa protivia "tomuto prítomnému zlému svetu", ktorý "leží vo zlom", v satanovi diablovej, oni však víťazia nad prenasledovaním a nad lúžou, nad väzením a nad každým prenasledovaním, ba triumfujú aj nad prevedením rozsudku smrti, lebo ich služobné dielo prospieva, ich počet vzrastá a ich právo na život v Novom svete je zabezpečené. /Gal.1:4; 1.Jána 5:19; Zjav.2:10/ Preto vzdávajú česť Bohu, lebo je to jeho ochrana a jeho múdre vedenie, ktoré prinášajú víťazstvo. Keď nastupujú vo svojom malom počte do boja proti ozbrojenému svetu, oceňujú si slová Kazateľa 9:14-16: "Bolo malé mesto a mužov v nom málo, a prišiel proti nemu veľký kráľ a obľahol ho dookola a vystavil proti nemu veľké bašty. Ale našiel v nom chudobného muža múdreho, a ten vyslobodil mesto svojou múdrosťou, hoci nikto nepamätal na toho chudobného muža. Preto som povedal: "Lepšia je múdrosť ako sila". Svet si pripomína a zbožňuje svojich vojnových hrdinov. Avšak jeho zachovanie bolo by lepšie zabezpečené, keby neodmietal a nezabúdal na múdrosť z hora. - Kaz.7:12.

3. Na akom bode začíname znovu uvažovať o dráme o Gedeonovi a 300 jeho bojovníkoch ? A čo je výsledkom jeho vyzvedania ?

Zásada, že "lepšia je múdrosť ako vojenné nástroje", ukazuje svoju pra-

vdivosť v prorockom dramate o Gedeonovi a o jeho 300 bojovníkoch. Z predchádzajúceho článku si spomenme, že títo muži odstránili z mysle klamnú uctievanie Bála a že sa zbavili bojazlivých a sebecky pohodlných. Potom, keď sa ich rady zmenšili na obyčajných 300, postavili sa proti nepriateľskej moci najmenej 135 000 bojovníkov. Situácia vyžadovala strategický postup. Poslušný k Jehovovmu rozkazu, ide Gedeon na výzvedy k predným hliadkam Madiánskeho tábora, a vypočuje si rozhovor dvoch nepriateľských strážcov. Jeden z nich rozpráva o pecni jačmenného chleba, ktorý sa kotúľal do tábora a prevrátil stan, na čo druhý vykladal: "Nie je to nič iné, iba meč Gedeona, syna Joasa, Izraelského muža. Boh dal Madiána i celý jeho tábor do jeho ruky". Gedeon sa vrátil do svojho vlastného tábora a volal: "Vstaňte, lebo Jehova dal do vašej ruky tábor Madiána". - Sudc. 7:9-15.

4. Čo sa dozvedia dnes kresťania obhliadkou nepriateľských postavení?
A čo občas počujú z úst samotných nepriateľov?

Pecneň chleba nie je takou veľkou vecou, avšak jednako prevrátil stan. Gedeonových 300 mužov stálo proti značnej presile, ale Boh im skrze spomenutý sen povedal, že porazia Madiánskich. Pomazaných svedkov je dnes pomerne málo, ale Jehova otvára ich oči pre slabiny tohto sveta. Keď kresťania obhliadajú pozície nepriateľa, rozoznávajú falošné postavenie náboženstiev kresťanstva, skazenosť jeho politiky, chamtivosť jeho obchodu, túžbu po moci, ktorá horí v jeho militarizme. Často možno počuť ľudí zasvätených do záležitostí tohto sveta, ako nariekajú nad žalostným stavom náboženstva v tomto svete, jeho politiky, obchodu a vejenstva, ktoré si robia chuť na tretiu svetovú vojnu. Možno počuť, ako muži nepriateľského sveta vlastnými ústami odsudzujú, a niekedy aj chvália svedkov Jehovových pre ich úprimnosť ako skupiny a pre ich kresťanskú horlivosť. Nie že by svedkovia Jehovovi boli azda u nich v obľube, ale skutočnosti vynucujú také doznanie z neochotných úst a otvárajú oči pre nápis na stene. /Dan.5:5,25-28; Luk.19:22/ Ako ten sen Madiánskej hliadky, tak je aj nekolísavá odvaha kresťanov dvojakým znamením: znamením záhuby nepriateľov a znamením vyslobodenia Božích služobníkov. "Neplašte sa v ničom protivníkov, čo je im očividným dôkazom ich zahynutia a vášho spasenia, a to od Boha". - Fil.1:28.

Stratégia a útok

5. Ako a s akou výzbrojou zahájil Gedeon útok?

Hore! Vstaňte! Pripravte sa k boju! Gedeon sa vracia z nočných výzvedov a burcuje svoj malý zástup k bojovej horlivosti. Rozdeľuje svoje sily na tri stotiny po sto mužov a za nočnej tmy ich rozvíja k boju. Zostupujú z výšin vrchu Gilboe, mlčanlivá reťaz postáv, ktorá nakoniec obklopuje spiaci tábor Madiánskich, ktorý leží v údolí Jezreel, na úpatí vrchu Moria: severu. Je týchto 300 dobre vyzbrojených? Podľa názoru vojakov nie; vysokí militaristi by mali pre nich iba pohrdaví posmech. Každý z nich má trúbku, džbán a v džbáne faklu. Každý pozná pokyny, každý má svoje prikázané miesto v tenkom páse, ktorý obklopuje tábor, všetci sa dívajú na miesto, kde stojí Gedeon, od ktorého očakávajú signál. Na dané znamenie sa všetci pustia do trúbenia, rozbijú džbány, zdvihnú odkryté fakle do výšky a kričia: "Meč Jehovov a Gedeonov"! - Sudcov 7:1,15-20.

6,7. Aký účinok na Madiánskich mal tento podivne vedený útok?

V tábore Madiánskich nastal výjav najdivokejšieho zmatku a hrôzy. Nočné ticho bolo odrazu prerušené vreskotom 300 trúbok, pokoj bol prerušený krikom z tristo hrdiel, tma rozrytá tristo fackami. Keď si k tomu prímyslíme divoké pobiehanie videseného dobytká madiánskich, tak pochopíme hrôzu nepriateľských votrelcov. Krik a vreskot poľníc niesol sa nad táborom k úbočiu vrchu Mória, odkiaľ sa odrážalo späť nad zmatenú scénu, aby znovu narazil na svahy vrchu Gelboe; touto ozvenou sa hluk ešte zmnohonásobil, tak že sa zdalo, že samotné vrchy sa prebúdzajú a vykrikujú na Madiánskich. Od protiľahlých sa odrážajúce ozveny zbíhali nad hlavami nepriateľov, a keď sa títo potkýnali zo svojich stanov, tak sa ich rozospaté oči rozšírili strachom z poskakujúcich plameňov, ktoré vytvá-

rali mátožné tienové postavy a rozneovali poverčivé predstavy. V domne-
ní, že trúbky patria početnej armáde, ktorá vnikla do ich tábora, pre-
laknutí Madiánsky videli protivníkov všade okolo seba a obracali svoje
zbrane proti každému, na koho narazili, proti svojim vlastným ľuďom.
Boli zarazení a pomätení a hnali sa divokým útekem, zvyšujúc ešte hluk
svojim vlastným krikom, až konečne mohli svoje bezcieľne pobiehanie zme-
niť v priamy beh a utekať k Jordánskym brodom, do svojej krajiny. Vojna
nervov podlomila ich rozvahu a utekali jeden pred druhým a nakoniec sa
dali bezhlavo na útek. Strach, ktorý sa ich zmocnil, šírila sa ako nákaza
a hrôza dala ich úteku krídla. /5.Mojž.20:8/ Nikdy nebola vojnová lsti-
vosť lepšie nastrojená, lepšie prevedená a dokonalejšie úspešná. V kni-
he Sudcov 7:20-22 čítame:

"A tri skupiny trúbili na trúby a rozbili džbány, a držali každý vo
svojej ruke faklu a vo svojej pravej ruke trúbu, aby trúbili a volali:
Meč za Jehovu a za Gedeona. A stáli každý na svojom mieste vokol tábora.
Vtedy sa pustil do behu celý tábor, a kričali a utekali. A tristo mužov
trúbilo na trúby, a Jehová obrátil meč jedného proti druhému, a to po
celom tábore".

8. Prečo spôsobila táto stratégia tak účinne hrôzu u Madiánskych a
ich spojencov? A v akom stave boli na konci boja?

Tristo Izraelitov dobylo víťazstvo bez telesných zbraní, pretože postu-
povali podľa stratégie danej Jehovom skrze Gedeona a pretože Boh manév-
roval zmätených nepriateľov tak, že sa navzájom zabíjali. "Lepšia je
múdrosť ako vojenné nástroje". Krik a vreskot polníc predchádzal útoky:
Boh vystúpil s radostným pokrikom /proti nepriateľom/, Jehova so zvukom
trúby". "A keď pôjdete vo svojej zemi do vojny proti nepriateľovi, ktorý
vás bude sužovať, budete trúbiť na trúby a tak prídete na pamäť pred
Jehovom". /Žalm 47:5; 4.Mojž.10:9/ Obvykle oznamuje trubka postup stotiny
a pretože každý z tých tristo mužov mal trubku, zdalo sa Madiánskym, že
boli napadnutí tristo stotinami vojsk namiesto obyčajných troch. Na kon-
ci tohto tak divadelne zahájeného boja boli utlačujúci Madiáni a ich
spoluprisahanci mrtvi, kým Izraeliti boli slobodní od ich ukrutnej ty-
ranie.

9. Aký nárok si robia protiobrazní utlačovatelia?
Ale ako a kedy bol poprený?

Novodobí Madiáni a ich spojenci, viditeľní zástupcovia satana, ktorí
vládnu nad národami zeme a utlačujú ich a ktorí sa zvlášť snažia zničiť
tých, ktorí slúžia Jehovovi robia si nárok, že sú "vrchnostenskými mocami"
o ktorých sa zmienuje Rim.13:1. Ale protiobrazných 300 pomazaných os-
tatok tela Kristovho pod vedením väčšieho Gedeona, Ježiša Krista popie-
ra tento nárok. V rezolúcii s názvom "Prehlásenie proti satanovi a za
Jehovu", ktorá bola dňa 5.aug.1928 prijatá 12 000 svedkami zhromaždenými
v Detroide v štáte Michigan /USA/ a ktorá bola neskoršie vidaná tlačou
v niekoľkých rečiach a rozšírená v miliónoch výtlačkov, bol urobený vý-
rok: Naďalej bude náš vojnový pokrik: "MEČ JEHOVOV A JEHO POMAZANÉHO".
Hlavnou myšlienkou tohto prehlásenia a verejnej prednášky "Vládca pre
ľud", ktorá ju sprevádzala, a ktoré boli vtedy vysielané reťazou vytvo-
renou viac než 100 rozhlasovými stanicami v Amerike a Kanade, bolo zis-
tené, že satan je bohom tohoto sveta a vodcovia národov, že sú jeho zäs-
tupcovia a že žiaden národ nemá Jehovu za Boha. Pravda, že vrchnostenské
moci podľa listu Rim.13:1 sú Jehova Boh a Ježiš Kristus a nie svetskí
politikovia, bola potom vysvetlená jasnejšie a uverejnená v širšom roz-
sahu od r.1929, zvlášť v našom časopise z 1.júna uvedeného roku.

10. Ako podporuje svedkov Jehovových v tomto postoji jednanie Ježišovo
a prvých kresťanov?

Apoštolovia sa neďivali na politikov sveta ako na "vrchnostenské moci",
lebo inak by im neboli mohli povedať "viac treba poslúchať Boha ako ľu-
di". /Skut.5:29; 4:19/ Zrovna tak to bolo aj u Ježiša Krista, ktorý plie-
nil a odhaľoval "kniežatstvá a mocnosti" /vlády a vrchnosti podľa Žilku/
obchodu a politiky a falošného náboženstva práve tak ako neviditeľné moci
démonské. /Mat.4:8-10; 6:19-21; 19:23,24; 21:12,13; 23:1-33; Luk.13:31,32;

Ján 8:44; 18:36; 19:10, 11; Kol. 2: Lč-17/ Pre prvých kresťanov sa stala moc týchto ľudí takou mŕtvou, ako boli egyptskí prvorození v dobe desiatej rany, ktorá znázorňovala smrť svetských vládcov ako "vrchnostenských moci". Mŕtvosť protiobrazných prvorozených, "počiatku jeho sily", sa ukazuje, keď svedkovia Jehovovi hovoria pred svetskými súdmi a úradmi: "Viac sa sluší poslúchať Boha ako ľudí". - 5. Mojž. 21:17.

11. Ako oslobodzuje táto pravda kresťanov a rozpráša je novodobých Madiánskych ?

Touto pravdou o "vrchnostenských mociach" napadali svedkovia Jehovovi od r. 1928 novodobých Madiánskych; touto pravdou rozbíjali okovy, ktoré ich kedysi neprávom pripúťovali do poddanosti svetských vládcov aj vo veciach uctievania Boha, dokiaľ sa domnievali, že tieto vládatelia sú "zriadení Bohom", /Rim. 13:1/ Poznanie, že Boh a Kristus sú vrchnostenskými mocami, rozprášilo a zničilo moc svetských autorít nad kresťanmi, pokiaľ ide o uctievanie Jehovu Boha. Títo kresťania oceňujú si túto pravdu a smelo pokračujú vo svojom vojnovom pokriku: "Meč Jehovov a jeho Pomazaného".

12. Prečo pripadajú svedkovia Jehovovi nepriateľovi ako veľké množstvo, napriek tomu, že je ich pomerne málo ?

Tento starý svet a jeho vodcovia sú v takej hlbokéj tme ako bola tma tá, ktorá ležala na Egypte počas deviatej rany; a tento svetový tábor obkľučujú a prenikajú pomerne riedke jednotky svedkov Jehovových. Ale nepriateľovi sa zdajú svedkovia ako veľké zástupy, pretože teokratická organizácia využíva tento malý zbor najlepším spôsobom: každý jednotlivec drží vyznačené mu miesto zrovna tak, ako z Gedeonových 300 "postavili sa každý na svojom mieste vokol tábora". Svedkovia sú vyškolení v najlepších metódach a stratégiach kresťanského boja, a keď väčší Gedeon zažiaril a zatrúbil pravdou z chrámu, tak rýchlo začnú odrážať toto svetlo a nechajú ho svietiť po celej zemi, pozdvihnú svoje hlasy ako polnice k chválení Boha a starajú sa o to, aby zvuk bol jasný a určitý, vykrikujú horlivo pravdy, ktoré oslobodzujú ľudí od ukrutných utláčateľov. Pomazaní sú pripodobnení hlineným nádobám, v ktorých je uložené svetlo; a aby toto svetlo mohlo svietiť, sú títo kresťanskí bojovníci ochotní stráviť a spotrebovať svoje telesné sily a dokonca aj pripustiť, aby boli rozbité smrťou ako roztrieskané hlinené džbány. Ale ich príklad svietí ďalej a tak svetlo pribúda. - 1. Mojž. 4:10; Žalm 47:2; 69:10; 119:105; 150:3; Iz. 58:1; 60:1, 2; Jer. 50:15; Mat. 15:14-16; 1. Kor. 14:8, 9; 2. Kor. 4:6, 7; Žid. 11:4.

13. Prečo si môžu ľudia sveta myslieť, že svedkovia Jehovovi sú zle vyzbrojení pre teokratickú vojnu ? A le čo iného dokazuje priebeh boja ?

Ľudia sveta si snáď myslia, že svedkovia Jehovovi sú pre svoju duchovnú službu tak úboho vyzbrojení, ako by boli vojaci vyzbrojení pre telesnú vojnu falkami, džbánmi a trúbkami. Nie sú vyzbrojení ortodoxným náboženským učením a nemajú diplomy ktoréhokolvek teologického seminára. Nepoužívajú ortodoxné metódy: nesedia v kostoloch a nečakajú až sa ľudia zídu k nim, neskúmajú svetské knihy a nežvatľajú o politike, nenahradzujú Biblie všelijakým vyznaním a obradníctvom, nepestujú cirkevnú družnosť a hry. Ale akonáhle začnú svedkovia hovoriť a vyžarovať svetlo Biblie, je nepriateľ zmätený a popletený a nevie sa postaviť proti vyhlasovaným pravdám. /Ján 7:15; Skut. 4:13/ Svetlo Biblie je príliš silné pre nepriateľov, ktorí dlho spali v tme, motajú sa preto naslepo, poplašení posolstvom, ktoré je pre nich také podivné. Neschopní oprieť sa o Bibliu, utiekajú sa k tradíciám, vyznaniam a zvyklostiam, obradom, ceremoniam a formám, až sa nakoniec dajú celkom na útek zo zeme pravého uctievania Jehovu. - Iz. 29:13, 14; Mat. 15:1-9; Kol. 2:8:

14. Čo nasvedčuje zmätok nepriateľov a ich nespôsobilosť byť "vrchnostenskými mocami"? A pre koho sú mŕtvi ?

Nepriatelia nie sú v stave spojiť sa k zjednoteniu v útok proti svedkom Jehovovým a preto ich v jednej krajine nazývajú komunistami, v druhej

zase imperialistami, v jednom roku ich obviňujú z nacizmu, aby ich nasledujúci rok pranierovali ako rudých. Vodcovia sveta sa medzi sebou hášteria a hádajú, vyhladzujú jeden druhého. Ich vlastné počínanie dokazuje, že nemôžu byť "vrchnostenskými mocami", ich vlastné zmätené vnútorné spory pomáhajú rozbiť tento ich nárok. Sú rozdelení nábožensky, politicky, obchodne a vojensky, nemôžu obstáť, ale musia padnúť, musia byť zo svojho falošného postavenia zmetení posolstvom pravdy svojim vlastným nekresťanským postupom. Bibliou osvietení veriaci ľudia vidia, že títo vodcovia kresťanstva, ktorí údajne reprezentujú Boha, majú iba mrtvu vieru, nepodloženú poznaním a neoživenú skutkami podľa Písma. Pred Bohom sú mŕtvy vo svojvoľných priestupkoch a hriechoch, a ako by mŕtvy sú aj pre kresťanov, ktorí k nim už viac nevzhládajú ako "vrchnostenským mociam" zriadených od Boha. /Mat. 8:22,28; 12:25; Ef. 2:1; Žid. 11:1; Jak. 2:26/ Izaiáš popisuje ich "smrť" takto: "Jehova náš Bože, pannovali nad nami aj iní páni okrem teba; no, my sa naďejáme iba na teba a pripomíname si iba tvoje meno. Pomreli, neožijú, mŕtvi sú, nevstanú. Tak si teda navštívil a zahladil si ich a zahubiš i každú pamiatku na nich". - Iz. 26:13,14.

Iní sa znova zbiehajú k boju

15,16. Ako reagovali ostatní Izraeliti, keď boli Madiánski rozprášení?
A aký spor medzi Izraelitmi bol pokojne urovnaný?

V starovekej dráme zmietol nebojácny útok Gedeonových 300 vydeseného nepriateľa v úplnom útoku k Jordánu, a tento neočakávaný úspech vliadol odvahu do žíl iných Izraelitov a pohnul ich, aby sa pridali k prenasledovaniu. Zpravu o tom a o ďalšom vývoji vecí nám podáva kniha Sudcov 7: 23-25 a 8:1-3:

"A zvolaní boli krikom mužovia Izraelovi z Naftaliha, z Assera a z celého Manassesa, honili Madiána. A Gedeon bol rozposlal poslov po všetkých Efraimových s odkazom: Zídite proti Madiánom a zastúpte im vody až po Bét-aberu i Jordán. A tak zvolaní boli všetci mužovia Efraima a zaujali vody až po Bét-abaru i Jordán. A zajali dve kniežatá Madiána, Cheba a Zeeba a zabili Oreba na skale Orebovej a Zeeba zabili v preši Zeebovom a honili Madiánov. A hlavu Orebovu a Zeébovu doniesli ku Gedeonovi za Jordán. A mužovia Efraimovi mu riekli: Jakú vec si nám to vykonal, že si nás nepovolal keď si išiel bojovať proti Madiánovi? Prudko sa s ním dohadovali. A on im povedal: A čože som ja teraz vykonal také ako vy? Či nie sú lepšie paberky Efraimove ako obaračka Abiezerová? Veď do vašej ruky dal Boh kniežatá Madianové, Oreba a Zeéba, nuž čože také som ja mohol vykonať ako vy? Vtedy upustil ich duch od neho, keď im to hovoril".

17,18. Kto sa pripojil k boju v dobe Gedeona? A ako sa tieto rôznych ľudí prejavili v splnení, aby vytvorili ktorú triedu?

Po prvom útoku rozvinula sa bitka v prekotný útok k Jordánu a za riekou, načo prišli posily Izraelitov k trom sto prenasledovateľom. Prví, ktorí sa z vlastnej vôle zapojili do boja, boli z pokolenia Naftaliho, Assera a Manassesa, z ktorých pochádzalo pôvodne tých 32 000 ktorých rady však boli zmenšené až na konečných 300 následkom skúšok, ktorými boli vypletí bojazliví a sebeckí. Nepochybne boli niektorí z tých, ktorí teraz nastúpili do boja, medzi inými 31 700, ktorí boli predtým poslaní domov. Iní, ako napr. z pokolenia Efraimovho, dostali povolanie k činnosti až keď bola porážka v plnom prúde.

V splnení bol pomazaný ošarbovaný chrámovému očisteniu a tréningu, aby sa stal spôsobilým pre Božský boj, a keď boli konečne dostatočne vyzbrojení pravdou, aby mohli viditeľných zástupcov satanových vyhnať z ich pozícií ako "vrchnostenských mocí", v Jehovovej oblasti, zahájili pomazaní útok. Svedkovia dokázali z Biblie, že vodcovia sveta sa votreli na miesto, ktoré patrí Bohu a Kristovi a ich smelosť v odhaľovaní a neschopnosť nepriateľov odpovedať a udržať svoje postavenie spôsobili, že iní pozorovatelia videli, že satanovi zástupci nemôžu uhájiť pôdu svojho postavenia ako "vrchnostenské mocí". Tak boli títo vodcovia sveta ako "vrchnostenské mocí" tak rečeno umrtení v očiach pozorovateľov, ktorí

to povedali ďalším, po čom týto rozprávali ešte väčšiemu počtu osôb o tejto pravde, ktorá ako rana mečom prebodla bájku utláčajúcich vládcov o "vrchnostenských mociaci". Niektorí z prvých, ktorí sa postavili po boku pomazaného ostatku neskoršie v tridsiatich rokoch vedeli už predtým o svedkov Jehovových a navštevovali ich zhromaždenia, ale podobne ako sebecký márnotravný syn v podobenstve boli hnaní svojou vlastnou príjemnou cestou najmenšieho odporu. /Luk.15:11-32/ Teraz sa vracajú k uctievaniu Otca spolu so stále rastúcim počtom iných, ktorým sa dostáva poprvé poznanie, aby sa zapojili do kresťanského boja. Všetci takto sa pripojujú a v Pánovi zhromažďovaní sú ako jeho "iné ovce", ktoré nakoniec budú tvoriť veľký zástup zo všetkých národov ľudí, pokolení a jazykov. - Zjav. 7:9-17.

19. Odkedy sa zbíha trieda "iných oviec" a v dôsledku akého rozsiahleho uverejňovania ?

Nebolo to azda po smrti egyptských prvorođených, keď sa mnoho primiešaného ľudu dalo na pochod s Izraelitmi? /2.Moj.12:38/ A či to nebolo po rotbití moci Madiánskych porážkou, keď sa veľké posily pridali k tým trom sto ? A tak aj teraz, keď započala protiobrazná desiatá rana a rozprášenie nepriateľov, zbíha sa trieda "iných oviec". Pravda, že "vrchnostenskými mocami" sú Jehova Boh a Kristus, bola objasnená v rokoch 1928 a 1929 a od tej doby bolo touto ostrou pravdou opätovne mávané ako dôležitou čiastkou meča ducha. Táto pravda bola po všetky tie roky súčasťou neustáleho boja, lebo sa šírila a vzbudzovala pozornosť vo verejnosti tisícami súdnych prípadov, ktoré sa zaoberali spormi so svetskými úradmi o právo kázať, o zdravenie vlajky, hajlovanie ľuďom atď.. Čím viac svietilo svetlo pravdy, čím viac sa ozývali výkriky a trúbky chvály, tým viac ľudí dobrej vôle sa pripojovalo k radom svedkov Jehovových.

20. Kto povstal v protiobrazu av predobrazu, aby odrezal nepriateľovi ústup a prečo je ich úsilie také významné?

Madiánski a ich spojenci vtrhli do krajiny o ktorej sa domnievali, že je obývaná pravými ctiteľmi Božími, poškvynili a vydrancovali ju, olúpili a zanechali pustú a neplodnú. Avšak keď boli rozprášení, znova oživenými a posilnenými Izraelitmi a utekali, hľadajúc útočisko vo svojej vlastnej krajine, stretli sa s novými silami, ktoré im prišli odrezat ústup. Tieto nové Efraimské vojská schladili si záhu na madiánskych, a zabili aj ich dve kniežatá, Óreba a Zeeba. Tak sú aj dnes ustupujúci nepriatelia napadaní silami, ktoré sa náhle objavujú v ich vlastných radoch, a nevedia, kde by sa dalo uniknúť. Ako preniká posolstvo do nových krajín, nastupujú ďalšie tisíce do boja a ukazujú, že tento svet je pre nich mrtvou vecou, zbavenou akýchkoľvek nádejí na život. Ako vtedy Efraimski tak aj oni zaujímajú bojové postavenie, ktoré je im vykázané hlavou organizácie protiobrazných tristo. Tam má vynaložené úsilie význam, kde nás organizácia postaví, aby jednota v postupe proti nepriateľovi priniesla svoje ovocie.

21. Čo pociťuje snáď niektorá "iná ovca", keď poprvé počuje o svojej výsade kázať? Pochopenie ktorej skutočnosti im však vec vyjasní?

Ale ako je to s obvinením, ktoré vzniesli Efraimski, že neboli pozvaní skôr? Vtedy v predobrazu bolo Božím zámerom použiť obmedzený počet bojovníkov pre počiatkový útok, aby víťazstvo bolo náležite pripočítané Jehovovi. /Sudc. 7:2-4/ Podobne ani víťazstvo nad novodobými madiánskymi nie je spôsobené silou množstva a v očiach Božích nemá byť oslavované žiadne telo. Víťazstvo musí byť ku cti Jehovu Bohu. Jehova nepotrebuje tvorov, aby rozpráši nepriateľa, mohol by pravdu kázať tak, že spôsobí, aby kričali kamene. /Luk.19:40; 1.Kor.1:29/ Zaľúbilo sa mu však použiť "malé stádečko", pomazaný ostatok, aby prostredníctvom neho obrátil nepriateľa na útek. Neskoršie, keď je viac a viac "iných oviec", priberané do bojových šíkov, lutujú a nariekajú azda niektorí, že neboli prv poučení o týchto biblických pravdách, aby boli mohli mať hojnejšiu účasť na diele kázania evanjélie. Avšak chápu a vážia si dôvod, prečo boli zdanlivo pozde volaní do služby, akonáhle sa dozvedia o Jehovovom zámere zhromaždiť, vyskúšať a súdiť najprv pomazaný ostatok. Ján 10:16; 1.Pet.4:17.

22. Ako odpovedal Gedeon a ktoré biblické zásady používal, aby urovnal vnútorné spory?

Miernou a taktnou odpoveďou odvrátil Gedeon hnev Efraimských. Použil zásady, ktoré boli vyslovené o storočia neskoršie: "V úctivosti jedni druhých predchádzajte". "V pokore majte jedni druhých za vyšších od seba". /Prísl.15:1; Rim.12:10; Fil.2:3/ Nebolo času pre vnútorné spory, preto Gedeon zmiernil ich hnev, poukazujúc na bohatý podiel, ktorým prispeli k dosiahnutiu víťazstva a dokonca veľkomyseľne dodal: "A čože som ja teraz vykonal také ako vy? Či nie sú len lepšie paberky Efraimove, ako obračka Abiezerová?"

23. Ako možno logicky povedať, že v splnení pomazaní ostatok spratal nepriateľské "víno" a "iné ovce" že iba paberkujú, že však toto paberkovanie závažne prispieva k víťazstvu?

"Abiezer" bolo meno Gedeonovho rodu a v tejto dráme poukazuje na pomazaný ostatok údiv tela Kristovho. Satanova pozemská organizácia je označená ako "zemská vinica" alebo "réva zeme" a pokiaľ ide o viditeľnú vojnu medzi ňou a medzi svedkami Jehovovými, je to pomazaný ostatok, ktorý prvý vyhlasuje pravdu, ktorá začína bitku. /Zjav.14:18-20/ Je to nebojácne kázanie ostatku, ktoré rozprašujú nepriateľa a obracia ho na útek do úplnej porážky. V dobe, keď sa "iné ovce" pripojujú k zápasu, je väčšina naukových plodov nepriateľskej révy zozbieraná ako falošná a zostalo iba paberkovanie. Napriek tomu však stupujú "iné ovce", do sporu v kritickej dobe, aby vykonal životne dôležitú službu, zrovna tak, ako významne prispelo ku konečnému víťazstvu Efraimovo paberkovanie v starovekej bitke, keď chytali a zabíjali roztrúsených Madiánskych a odstrelovali opozdilcov a potulujúcich sa jednotlivcov.

24. Prečo nemajú "iné ovce" dôvod kárat kohokolvek pre svoj pozdný nástup do teokratického boja, ale sú spokojné a radujú sa z paberkovania, ktoré je ich dielom?

Gedeon to uznal a jednako prehlasuje dnes pomazaný ostatok s radosťou že "iné ovce" majú teraz značný podiel na stíhaní, na vyhánaní do úzkych a na dorážaní naukových a ideologických plodov satanovej viditeľnej organizácie. Efraimskí museli vedieť, že madiánski sú v krajine, že Gedeon zhromažďuje vojsko proti nim a že vtedy mohli aspoň ponúknuť svoje služby bez toho, aby boli k tomu formálne vyzvaní. Podobne aj mnohí z tých, ktorí sú dnea zahrnutí v triede "iných oviec" vedeli prv o diele ostatku a boli by sa mohli s ním pripojiť. Je pravda, že v rokoch dvadsiatych neboli príliš pozývaní k účasti na službe, lebo výzva bola na nich rozšírená až neskoršie, podobne ako v protiobrazе na Efraimských. Po poučení si "iné ovce" správne oceňujú okolnosť prečo museli čakať na svoje zhromaždenie, chápu, že Jehovovým zámerom bolo zhromaždiť najprv úplne "malé stádečko" a sú spokojní s Jehovovým usporiadaním vecí a nesmierne sa radujú z príležitosti ku službe, ktoré majú teraz podobne, ako boli usmierení Efraimskí, keď im Gedeon podal vysvetlenie. Tak teda prichádzajú iné ovce na konci diela kázania evanjéla, keď sa to dialo už pred devätnásto rokmi, po smrti protiobrazných prvorodených a radujú sa, že záverečné dielo paberkovania je tak úžasne plodné, a prispieva závažne k zhromažďovaniu tých, ktorí budú tvoriť veľký zástup zo Zjav.7:9.

Očistovacia operácia

25. Akých skúseností nadobudol Gedeon s mužmi zo Sukkótu a Penuela?

Zpráva o konečných fázach predobraznej bitky pokračuje. "A Gedeon prišiel k Jordánu a prešiel cezen on i tých tristo mužov, ktorí boli s ním ustatí prenasledujúc nepriateľa. Preto povedal mužom mesta Sukkóta: Dajte prosím ľudu, ktorí ide za mnou, niekoľko pecnov chleba, lebo sú ustatí a ja honím Zeebacha a Galmunnu, Madiánskych kráľov. A kniežatá Sukkóta povedali: Či je azda pest Zeebachova a Galmunnova už v tvojej ruke, aby sme dali už tvojmu vojsku chleba?" Gedeon postupoval ďalej a tú istú žiadosť vyslovil mužom v Penueli, kde dostal takú istú odpoveď. Gedeon vyhlásil súd nad Sukkótom i, nad Penuelom a pokračoval v prenasledovaní nepriateľa. Sudcom 8:4-9.

26. Kto koná podobne proti ostatku zomdlenému, ale dosiaľ ich prenasledujúcemu ?

Údovia pomazaného ostatku pokračovali v boji pravdy proti lži už mnoho rokov a hoci zostarli a sú blízki k vyčerpaniu, nepoddávajú sa únave tela, ale zotrúvajú v prenasledovaní nepriateľa "ustatí", ale doteraz ich prenasledujú." Často mohli potrebovať pomoc, znázornenú chlebom alebo "pohárom studenej vody". Tých, ktorí odopierajú pomoc Kristovým bratom, súdi kráľ nepriaznivo, hovoriac: "Lebo som lačnel a nedali ste mi jesť, žíznil som a nedali ste mi piť, a týchto pôjdu do večného trápenia /tres-tu/- /podľa Žilkovho česk. prekl./ Mat.10:24-46/ Takí boli predobrazní mužovia zo Sukkotu a Penuela a stihne ich rovnaký osud.

27. Aký názor na vec mali sukkótski a penuelski mužovia? a ako znázornili tak vhodne triedy "kozlov" a "zlého služobníka" dneška?

Mužovia zo Sukkóta a Penuela sa ešte stále domnievajú, žeby mohli zvíťaziť Madiánski a báli sa od vtedy pre prípad, keby pomohli Gedeonovmu vojsku. Utekajúci nepriateľ zaliezol potom do Karkora v počte 15 000 mužov a mal teda ešte vždy prevažnosť 50:1, a ľuďom malej viery, ktorí posudzovali vec podľa vonkajšieho zdanía, sú slepi pre moc Jehovu Boha, ktorá podopiera jeho ľud, pripadala vyhliadka na víťazstvo Gedeona ešte vždy veľmi slabá. Sukkótski a Penuelski mužovia sa dívali na svojich utlačateľov ešte stále tak, ako by tieto mali vládnúť nad nimi, akoby oni boli vrchnostenskými mocami, ktorým mali byť poddaní. Ako veľmi je tomu podobná trieda "kozlov" a trieda "zlého služobníka" dnešnej doby, ktoré odmietajú pomôcť pomazanému ostatku. Týchto ľudí sú neschopní vidieť, že za týmito Pánovými bratmi sú Kristus a Jehova, a ešte stále majú strach z vodcov sveta, pridružujú sa k nim a majú ich za "vrchnostenské moci". Takí kozli si myslia, že organizácia tohto sveta pod satanom je v poriadku. Domnievajú sa, že zostane naďalej pri moci a spojujú svoj osud s nou. Vidíme teda, že ako v predobrazí, tak aj v protiobrazí túto porážku a pokračujúci boj s utekajúcim nepriateľom rozdelili ľudí národov tak, že niektorí vychádzajú a zapojujú sa do boja proti satanským utlačovateľom, kdežto druhí zotrúvajú na strane odsúdených votrelcov do krajiny uctievania Jehovu Boha. - Mat.25:31,32.

28. Vylíčením ktorých udalostí končí prorocká dráma ?

Líčenie predobrazného zápasu pokračuje: "A Zebach a Calmunna boli v Karkore a ich tábor vojska s nimi, okolo 15 000 mužov, všetci, ktorí boli pozostali z celého tábora synov východu. A tých ktorí padli bolo 120 000 mužov, všetko takí, ktorí narábali mečom. A Gedeon odišiel hore cestou bývajúcich v stanoch od východu Nobacha a Jogbehy a uderil na tábor kým sa tábor cítil bezpečný. A keď utekali, Zebach a Calmunna, honil ich a zajaľ oboch kráľov Madiánových Zebacha a Calmunna, predesiť všetko vojsko". /Sudc.8:10-12/ Keď sa Gedeon vracal víťazne cestou prenasledovania, vymeral náležitý trest mužom sukkótskym a penuelskym, odhalil skutočnosť, že boli madiánski kráľovia Zebach a Calmunna, ktorí pobili jeho bratov, a právom ich usmrtil. Sudcom 8:13-21.

29. Čo by si mali "iné ovce" podržať na mysli? Prečo?

Gedeon a jeho tristo mužov začali boj pod vedením Jehovovým a jeho milosťou ho aj dokončili. A preto je to pomazaný ostatok, ktorý hrá hlavnú úlohu vo viditeľnej kresťanskej vojne proti satanovým zástupcom a ktorý bol použitý, aby započal a dokončil boj, pokiaľ sa vzťahuje na tieto "posledné dni". Efraimski smeli mať výsadu, že chytili a zabili madiánske kniežatá Oreba a Zeéba, Ale Gedeonovi zostalo vyhradené zajať a zahubiť oboch madiánskych kráľov. Je nutné, aby "iné ovce" podržali na mysli tieto veci, aby vždy správne hodnotili svoj pomer k ostatku, k organizácii, k Ježišovi Kristovi a k Jehovovi Bohu. Okolnosť, že pre svoj veľký počet vykonávajú teraz prevažnú čiastku svedeckého diela, mala by ich urobiť iba skromnými v ich vzácnej výsade; nikdy by nemala spôsobiť, aby sa vyvyšovali oproti pomazanému ostatku, pod ktorého bezprostredným vedením pracujú. Ak takto zachovávajú správny duchovný postoj, nebudú nikdy poníženi a zničení s protiobraznými mužmi, kozlami zo Sukkotu a Penuela. - Matúš 23:12-.

30,31. Aké podobnosti a aké rozdiely sú medzi telesným bojom a bojom kresťana, pokiaľ ide o moc, o mobilizáciu a organizáciu?

Tak bol Boží ľud za Gedeonových dní vyslobodení z madiánskeho otroctva, ktorý riadne prebiehal od prvého útoku až do čistovacích operácií. Gedeon vytrval až do konca. Aby si služobníci evanjéla dôrazne pripomenuli, ako dôležité je ísť tesne za päťami kázania od domu k domu, podívejme sa na podobnosť podnikaných krokov medzi moderným bojom telesným a bojom kresťanským, ako aj na rozdiel vo výsledkoch oboch.

Ľudia tohto hynúceho starého sveta majú v rukách moc zabiť milióny ľudí z milosti diabla. Majú bomby z baktériami a atomové bomby a siahajú ešte po účinnejších vodíkových bombách. Ľudia budúceho Nového sveta majú v rukách moc ukázať milionom cestu života, a to z Božej milosti. Majú a poznajú Božie Slovo, ktoré oplýva vodami života. Starý svet je mobilizovaný aby vyrábal smrť, zásobuje surovinami nespočetné továrne, ktoré z nich majú vyrábať granáty, bomby a otravné plyny. Služobníci nového sveta sú mobilizovaní aby vyrábali životodárne posolstvo: udržuujú stroje a zariadenia tlačiarň, ktoré hromadia zásoby Biblií a biblických pomôcok. Starý svet je organizovaný pre rozdeľovanie svojich zabíjačov odvodmi vojsk pre obsadenie táborov, lodí a lietadiel, ktoré rozsieľajú smrť na božiskách. Pracovníci Nového sveta sú organizovaní v skupiny, aby rozdeľovali posolstvo života konaním návštev z domu do domu a vydávaním svedectva na uliciach, na poliach kázania v celom svete. Sily starého i Nového sveta vytrvale prevádzajú čistovacie práce, ale aký je rozdiel vo výsledkoch!

32. a/ Postav proti sebe čistovacie práce vojnových síl starého sveta a sveta Nového!

b/ Znáznorní nutnosť dod. návštev a dom.štúdií Biblie.

Keď starý svet odpratáva v päťach svojich víťazných armád, posielala tam okupáčne vojská, plieni a utlačuje, vymáha reparácie a zriaďuje tábory nútených prác a tábory vazenské. Keď zvestovatelia kráľovstva rozšírili biblickú literatúru, pokračujú v dodatočných návštevách u záujemcov, aby odpovedali na otázky, zavádzali dom.bibl. štúdie, aby ukázali záujemcom ako treba kázať, aby ich priviedli z otroctva tohto starého sveta do vyhliadky na slobodu v Novom svete spravodlivosti. Teokratickí služobníci vedia, že pravda Biblie je pripodobnená k vode a že možno povedať, že v biblických pomôckach je nádrž takejto vody. Ba čo viac, ak sa voda zadrží a zostane nehybne stáť, kazí sa a začne zapáchať, musí tiecť prúdom ak má zostať čistá a perlivá. A preto služobníci evanjéla robia návštevy, povzbudzujú príjemcov literatúrou, aby otvorili doručené im publikácie; nechávajú aby posolstvo z ich stránok plynulo skrze oko do mysle a naplnovalo im srdcia. Ak vody pravdy boli znečistené a pokalené novodobými luhajúcimi madiánskymi, môže Boží služobník pri svojej návšteve usadiť kal dodaný záujemcom, očistiť vodu a nechať ju prúdiť čitateľovi v iskrivej čírosti./Ez.34:18,19; Zjav.22:1,17/ Preto musia služobníci konať návštevy nielen preto, aby učili čisté pravdy, ale aj preto, aby očistili akúkoľvek nečistotu alebo falosnosť, ktoré zanechali tí, čo sa doteraz tvária ako Kristovi zástupci, alebo ako "vrchnostenské moci" "zriadené od Boha". Takéto teokratické čistovacie práce sú nutné, aby utlačovaní boli úplne oslobodení a aby boli zahnaní všetci rozptýlení a všelikade sa potulujúci utlačovatelia.

33,34. Čo potvrdzuje názor, že porážkou Madiánskych končí prorocký význam drámy? A ktoré ďalšie udalosti obsahujú obecné poučenie?

Ovocie víťazstva venované Bohu.

Zdá sa, že dovršením porážky madiánskych končí prorocký význam drámy. Tento názor je podporený tou okolnosťou, že bezprostredne po dokončenom víťazstve chcel ľud urobiť Gedeona kráľom nad sebou, a po nom aj jeho potomkov. /Sud.8:22,23/ To môže mať ťažko.protiobrazný význam, lebo vo splnení bol väčší Gedeon Ježiš Kristus, dosadený ako kráľ na trón predtým, než pomazaný ostatok bol zhromaždený proti novodobým Madiánskym, a Kristus nebude tiež mať žiadnych synov následníkov, ktorí by vládli na

tróne namiesto neho ako to bolo zamýšľané v prípade Gedeona. Gedeon odmietol kráľovstvo pre seba a pre svojich synov a podal návrh, ktorý bol prijatý a viedol k určitým udalostiam. Avšak prorocká dráma skončila a preto neprikladáme týmto udalostiam protio obrazný význam. Jednako však odhaľujú tieto udalosti všeobecnú zásadu a dôležitú úlohu, ktoré sú vo svojich širokých obrysoch poučné. Zpráva uvádza:

"A ešte im povedal Gedeon: Toto by som žiadal od vás: Dajte mi každý naušnicu zo svojej koristi. Lebo nepriateliam mali zlaté naušnice, pretože boli Izmaeliti. Na to mu povedali. Dáme vďačne. A prestreli rúcho a hodili ta každý naušnicu zo svojej koristi. A bolo váhy zlatých naušnic, ktoré vyžiadal 1 700 šeklov zlata, okrem ozdobných mesiacikov a záveskov perlovej podoby a purpurového rúcha, ktoré mali na sebe madiánski kráľovia a okrem nákrčníkov, ktoré boli na hrdlách ich veľblúďov. A Gedeon z toho urobil efod a složil ho vo svojom meste v Ofre. A smilnil celý Izrael chodiac tak za ním a stal sa osídľom Gedeonovi a jeho domu". Sud.8:24-27.

35. Ktoré skutočnosti vynikajú ?

Tu vynikajú tieto skutočnosti. Korisť z víťazstva nebola upotrebená na obohatenie jednotlivcov, ale bola zozbieraná a bol z nej vyrobený efod. To nebola modla, ale kňažské rúcho, používané vo službe Bohu. /2.Moj. 28:6-14/ Korisť bola upotrebená na zhotovenie efodu, teda na zhotovenie niečoho, čím mal byť ctený a uznaný Jehova. Podobný prípad sa stal v dobe, keď Izraelci pred svojim vyťahnutím olúpili Egypťanov a pozdejšie na púšti prispel ľud z tohto zlata a drahocenných látok na stavbu stánku umlavy, ako aj na zhotovenie efodov. /2.Moj.11:2; 12:36; 35:5; 35:21-29; 36:5-7/ Izraeliti uctievali efod vyrobený Gedeonom a dopustili sa tak duchovného smilstva s ním; tak sa efod stal osídľom Gedeonovi a jeho domu. Avšak Gedeon zaiste nezhotovil efod k modloslužobným účelom k Jehovovej cti, odmietol kráľovstvo pre seba a namiesto toho obrátil pozornosť na efod ako na predstaviteľa Boha. Avšak ľud nesprávne uctieval skôr efod ako to, čo tento predstavoval, ako sa to podobne prihodilo s medeným hadom, ktorého riadne zhotovil Mojžiš, ktorý bol však neskoršie zbožňovaný. /4.Moj.21:9; 2.Král.18:4/ Efod neslúžil účelu, pre ktorý bol vyrobený, a dokonca sa ukázal "ako nebezpečie pre Gedeona a jeho dom", zpráva však ale hovorí: že ho Gedeon neuctieval. /Sudc.8:27, Moffat./ Gedeon zomrel osvedčený a za jeho života nekonalo sa viac v Izraelovi uctievanie Bála. - Sudc.8:33; Zid.11:32.

36. Na ktorú všeobecnú zásadu poukazuje Gedeonovo počínanie? A ako používajú svedkovia Jehovovi dnes túto zásadu?

Tu sa poukazuje na všeobecnú zásadu, že akékoľvek ovocie teokratických víťazstiev má byť k Jehovovej cti a nie k vyvyšovaniu jednotlivcov alebo organizácie. Izraeliti olúpili madiánskych o ich skvostné rúcha a šperky; tak olupuje aj vyhlásovaná pravda náboženských, politických, obchodných a vojenských vodcov sveta o ich nárok, že sú "vrchnostenskými mocami", ktorým sa priodievajú, odstraňuje ich z ich vyvyšeného postavenia, pliení vážnosť a hlbokú úctu, ktorú kedysi používali, a zbavuje ich lichotivých titulov, ktorými sa smeli skvíeť a lesknúť. Akékoľvek poklady služby, z ktorých sa snád tešili, sú preč, lebo oni užívali svoje úrady k tomu, aby seba samých stavali na obdiv. Tieto veci, ktoré uchvacujú pozornosť, nie sú prenesené na svedkov Jehovových, ktorí túto pravdu vyhlasujú, ale sú zobrahané a venované ku cti Jehovu Bohu. Akonáhle ľudia dobrej vôle poznajú pravdu, zbavujú týchto prv uctievaných ľudí nepriateľských im titulov a priznávajú Bohu a Kristovi všetky čestné tituly ako "Otec" a "vrchnostenskú moc". - Job 32:21,22; Zaím 150:6; Iz.42:8; Mat.23:9.

37. Ktorá dôležitá lekcía je obsiahnutá v starovekých udalostiach ? a čoho by si preto mali dnes byť kresťania vedomí?

Dôležité poučenie, ktoré vyplýva zo starovekých udalostí, ktoré sa stali po ukončení prorockej čiastky drámy, spočíva v tom, že ovocie víťazstva nemalo by nikdy byť zbožňované. Akýkoľvek vzrast v počte zvestovateľov, pochádzajúci z diela kázania evanjéla, nemal by nikdy byť pripisovaný ľuďom, alebo nejakej viditeľnej organizácii; rozsah vykonaného diela nemal by byť príčinou pre vychvaľovanie stvorení: to všetko spôsobili Jeho-

va Boh a Ježiš Kristus a malo by sa venovať k ospravedlneniu Jehovovho mena. Aby sme to objasnili: Rovník zaseje semeno a zvlažuje a obrába pôdu, ale či je to on, ktorý dáva semenu vzkličiť, vzrásť a nakoniec pri-niesť ovocie? Či nespôsobuje vzrast Stvoriteľ? Ap.Pavol poučil tých, kto-rí pripisujú vzrast organizácie stvoreniam touto ilustráciou: "Ja som sa-dil, Apollo polieval, ale Boh dal vzrast, takže nie je ničím ani ten, kto sadi, ani kto polieva, ale Boh, ktorý dáva vzrast". /L.Kor.3:6,7/ Služobníci evanjéla môžu pravdu zasadiť a zalievať ju dod. návštevami a dom.biblickými štúdiami, ale je to Boh, ktorý privádza nových jednot-livcov a dáva tak vzrast viditeľnej organizácii kazateľov.

38. Čo by sme si mali pripomenúť o svetských organizáciach? Avšak pre-čo nebude terazšia viditeľná organizácia Jehovová nikdy takto za-pletená do osídla?

Toto by sme si mali pripomenúť o organizáciach všeobecne. Dokiaľ sú mla-dé a rastúce, bojujúce o svoj vzostup, vykazujú silnú evanjelistickú ho-rlivosť, avšak keď dobyli svoje miesto, zmohutneli, zbohatli a získali vážnosť, často stratia svoju mužnú silu a stanú sa mdlými, tupými a ne-četnými, pyšne poukazujú na svoju veľkosť a kladú svoje predpisy nad Božie prikázania. To sa prihodilo organizáciám veľkých a úspešných orto-doxných cirkví kresťanstva. Služi sa organizácií a organizácia sa uctie-va namiesto toho, koho údajne zastupuje, totiž Jehovu Boha. Avšak táto slučka nikdy nepolapí očistení ľud Jehovov dnes; vzrast viditeľnej orga-nizácie ich nenaplní pýchou, ktorá predchádza pád, ale im pripomína, že Jehova vedie a požehnáva dielo, a že je teraz jeho vhodný čas pre zbie-ranie ovocia a kázania evanjéla.- Prísl. 16:18.

39. Ako sa v prvých dobách zaplietli do osídla organizácie, ktoré sa snažili slúžiť Bohu alebo to predstierali?

Je však dobré pre všetkých, aby nezabudli na osídlo, ktorým môže byť viditeľná organizácia. Či niektorí Izraeliti nezmysľali príliš vysoko o viditeľnom príbytku, keď nariekali, že nový chrám, postavený znova po babylonskom zajatí, nedosahuje slávu Salamúncvho chrámu? /Hag.2:3/ Za dní Ježiša Krista a potom sa niektorí Židia nadmierne chlubili viditeľným chrámom a pripisovali mu príliš mnoho, bolo im dôrazne pripomenuté, že Boh neprebýva v chrámoch urobených ľudskou rukou. /Mat.23:18-22; 24:1,2; Skutky 7:48; 17:24/ Prvotná kresťanská organizácia vyrástla ako ovocie služby Ježiša Krista, avšak odpadla, zosvetšela, zmohutnela; a aby os-tatok sa pridržiaval verne Boha. /Skut.20:29; 2.Pet.2:1/ Z toho odpadlí-ctva vyrástla rímskokatolícka cirkev, ktorá bez všetkých pochybností bo-la zachvátená týmto osídлом; chlúbi sa svojou veľkosťou, bohatstvom a mocou, uctieva seba samú, svoje tradície a nauky a duchovných vodcov, namiesto Jehovu Boha. A keď prišiel Kristus v r.1918 ku chrámu k súdu, bol opäť odstránený veľký počet tých, ktorí boli na ceste do kráľovstva, hlavne preto, že mali v zbožnej úcte Eliášovo obdobie organizácie a jej zvyklosti a osoby a že na tom svojhlavo trvali napriek vzrastajúcemu svetlu, čo sa Jehovovi nepáčilo. Tí sa zaplietli do tohto osídla a boli vyhodení zo služby Jehovovej. - Zach.13:8,9; Mat.24:48-51.

40. Ako vzrástol počet pomazaného ostatku súbežne zo vzrastom Gedeonov-ho zástupu od útoku na Madiánskych?

Ako viditeľná organizácia, ktorá teraz rastie a prosperuje, bola očiste-ná a oprostena od takých osídla ako je uctievanie stvorení. Vzrast sa pripisuje Jehovovi Bohu; nepôchádza z ľudskej sily alebo moci, ale z Je-ho ducha. /Zach.4:6/ V starovekej dráme začal Gedeon sám, potom pracoval s desiatimi druhmi na zborení Bálovho oltára; tisíce ktoré potom k nemu prúdili, boli preosiate až na tristo pre boj proti Madiánskym. Jeho sila rástla vtedy z jedného na jedenást a ďalej na tristojeden. /Sud.6:11;27; 7:77 Podobne rástol počet aj ostatok od započatia chrámového súdu do prvého zadrženia, ktoré zosadilo vládcov sveta z miesta "vrchnosten-ských mocí". V roku 1918 bol mesačný priemer zvestovateľov 3 868, v roku 1928 už 23 988.

41. Aký vzrast nastal po rozprášení novodobých madiánskych a prečo?

Potom poskytla porážka novodobých madiánskych popul a v tridsiatom roku sa pripojili do boja "iné ovce" a zvýšili tak počet zvestovateľov v roku 1938 na 47 143. Počas ďalších desiatich rokov ich množstvo neustále rástlo, a v r. 1948 podávalo 230 332 zvestovateľov pravidelne zprávu o službe. V roku ďalšom stúpala počet na 279 421 a najväčší počet v jednom mesiaci bol 317 877. Za všetko to prospievajú vzdávajú svedkovia Jehovovi vďaka Bohu a nepripisujú ho žiadnym viditeľným činiteľom. Jehova Boh predpovedal tento hojný vzrast prichádzajúci zo všetkých národov ako stáda, ako mračná holubíc, ktoré svojim množstvom zatemňujú oblohu. Prichádzajú do Jehovovej organizácie, ktorej brány sú otvorené, aby ich prijali, a nezavierajú sa ani vo dne ani v noci. A prečo toto stále rastúce tempo terajšieho zhromažďovania? Či to pôsobí nejaký skvelý mozog vo viditeľnej organizácii? Alebo sú to účinné metódy a praktiky v postupe? Nie, ale "iné ovce" Pánové sa teraz zbierajú v takej hojnosti preto, že je tu Boží čas urýchliť ich príchod: "Najmenší bude v tisíc a najchatrnejší sa rozmnoží na silný národ. Ja Jehova to rýchlo učiním svojho času". - Izaiáš 60:1,-22.

42. Komu je vzrast venovaný? A ako sa novoprichádzajúci naň pripraví?

A ako viditeľná organizácia rastie, je nová početná sila venovaná ku cti Jehovovej. Novo prichádzajúce "iné ovce" nie sú považované za triedu laikov, ktorá by mala podopierať a podporovať triedu duchovenstva. V organizácii nejestvuje robenie rozdielu a rozlišovania alebo zvláštnych úcty pred osobami; všetci sú pod Bohom a Kristom. /Mat.23:8; Skut.10:34/ Ako ostatok pred nimi, tak študujú dnes prichádzajúce "iné ovce" Božie Slovo súkromne a v skupinách, aby svoju myseľ očistili od poškvŕn falošného náboženstva. Dbajú na biblické rady a vítajú poučenie od viditeľnej organizácie. A keď zaujmú svoje miesto v radoch zvestovateľoch, pochádzajúc bok po boku s pomazaným ostatkom, čerpajú útechu z týchto slov: "Požehnaný Jehova moja skala, ktorý učí moje ruky boju, moje prsty bitke, moja milosť a môj hrad, moja vysoká veža, môj vysloboditeľ, môj štít, a k nemu sa utiekam". - Žalm 144:1,2.

43. Čo povedia a čo urobia teraz všetci svedkovia Jehovovi na zemi?
A čo bude ich vojnový pokrik ohlasovať?

Poučovaní takto z hora, môžu všetci svedkovia Jehovovi na zemi povedať: "Lepšia je múdrosť ako sila", "lepšia je múdrosť než vojenné nástroje". Bez telesných zbraní obkolesia tento znáboženštený starý svet, ktorý leží vo tme a miluje ju. /Ján 3:19-21/ Nechajú svietiť faklu pravdy, pozdvihnú hlas ako polnica, budú vykrikovať chválu Bohu a šermovať "mečom ducha", ktorým je Slovo Božie. /Efež.6:17/ Ich miesto nie je pri tých 22 000 nalakaných, ktorí šli domov, alebo u tých 9 700 hltavých a pohodlných, ktorí sú ľahostajní k boju. Ich miesto je s tými tristo vernými bojovníkmi a s posilami, ktoré sa k nim pripojili v prenasledovaní rozprášeného nepriateľa. A tak sa ženú vpred v boji a ich vojnový pokrik ohlasuje tých, ktorým je zasvätené víťazstvo: "Pre Jehovu a väčšieho Ge-deona, Ježiša Krista"!